XIV.
18
JS

1982

KAPOCS

ERDÉSZETI ÉS FAIPARI EGYETEM
Központi Könyvtára
Sopron

A SOPRONI ÖREGDIÁKOK EGYESÜLETÉNEK LAPJA

JS

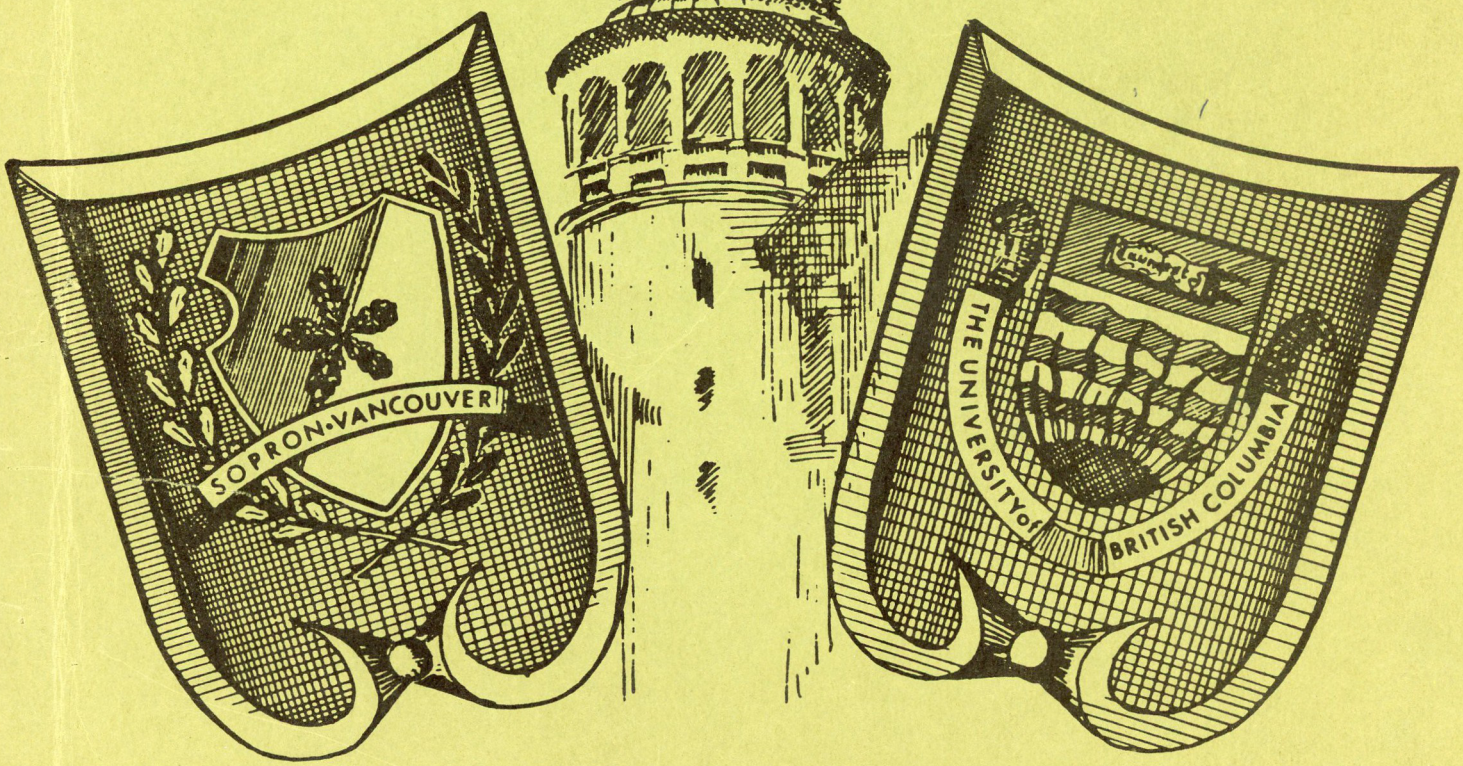

18

XIV.

Selmec ~ 1809 - 1920

Sopron ~ 1920-

Vancouver 1957-

1957-82 !

A SOPRONI ÖREGDIÁKOK IDŐSZAKOS KÖZLEMÉNYE

XIV. évfolyam, 18. szám, 1982. Február.

SZERKESZTŐSÉG: SOPRON ALUMNI, Dr. PÁSZNER LÁSZLÓ;

UNIVERSITY OF BRITISH COLUMBIA, FACULTY OF FORESTRY.

VANCOUVER, B.C. Canada. V6T 1W5.

Jakáum

TARTALOMJEGYZÉK

Pintér Laci levele.	1
A fák hüsége 1981- Tabaki	3
Emlékezzünk, 1956 október és november.	4
Évfolyam beszámoló; harmadévesek.	5
1982. január 11. ünnepi vacsora.	10
Sopron Chronicles.	12
Soproni találkozó.	16
Pendl Feri Beszámolója a II. Évesekről.	17
Háziasszony dala - Tuki.	22
Huszonötéves ünneplésünk.	23
Victoria viszi a pálmát - Cinke.	25
Szerepléseink és elismeréseink 1981-ben.	28
Torontóiak meghivója.	29
Köszönet.	30
A Kapocs megjelent számainak jegyzéke.	30
Hiba kiigazitás.	31
Segitséget kérünk.	31
Negyvenöt éves találkozó az Alma Materben.	32
Németországiak Meghivója.	32
Az anyanyelv ápolása.	33
Soproni est Torontóban.	33
Sopron Alumni in Toronto.	34
Sopron: Looking Back. - Fore Staff	36
25 th Anniversary Dinner 1957 - 1982. - A.B.C.P.F.	37
Foresters recall Flight from Hungary. - The Sun.	38
Joy Metcalfe - 25 - th Anniversary Dinner.- The Province	39
Plack Honors Old Soproners. - Fore Staff.	40
Utolsó Felhivás - Kupak.	41

15 Tervezet

Pintér Laci Levele

25 ÉV SOPRON UTÁN

Aki a közelmultban járt Magyarországon, az tudhatja, hogy a magyarok az utóbbi pár év alatt kommunista-kapitalistákká váltak. Még én is, aki 3 évenként elköltöm ott a közben megtakaritott pénzemet idei hazalátogatásom alatt nagymértékü változást tapasztaltam az előző óta. Ez a változás nemcsak az anyagi jóléten látható, hanem ugy gondolom, hogy ennek következményeképpen a szellemi felfogáson is. Azt várná az ember, hogy ez a változás a régi nézet további erősödése lenne; ellenkezőleg a változás a rendszer elfogadása, sőt dicsőitése lett.

Beszélgetéseink és kisebb vitáink során kiderült, hogy azok a barátaim, rokonaim, akik 15-20 évvel ezelőtt velem hasonlóan gondolkodtak, ma meggyőződve vitatkoznak a kommunista rendszer létjogosultsága, sőt hasznossága mellett. Kádár személyében pedig szinte a magyar megváltó eljövetelét látják. Igy, természetesen a lengyel eseményeket is a velünk ellenkező szemszögből itélik meg. Erre aztán már bennem is felforrt a vér, és igyekeztem emlékeztetni ellenfeleimet arra a tényre, amit ők is elismertek, hogy a jelenlegi jólét az 1956-os események közvetlen következménye. Azok az idők, azok a tények lassan feledésbe mennek.

Az anyagi viszonylagos jólét elfelejttette sokakkal, hogy 1956-ban ezernyi hősi halottunk elsősorban nem az anyagi jólétért hanem mindenek fölött a szabadságért, a szellemi önállóságért, politikai és vallási felszabadulásért áldozta életét. Ezen a téren ugyszólván semmi sem változott az elmult 25 évben. Ahogy számos magyar iró kiáltja felénk, élükön Illyés Gyulával és Csóri Sándorral, az anyagi jólét nem válhat tartós nemzeti értékké a történelmi és nemzeti tudat célzatos elnyomása mellett. Érdemes ujra elolvasni Sárándi versét, lapunk 1981. februári számában. Örülhetünk igy

a magyarság lélek nélküli jobb kosztjának? Belenyugodhatunk hazánk 36 éve tartó "ideiglenes" megszállásába?

A mi saját sorsunk, az elszakadt Soproni Egyetem története is inkább Szilvási Lajos "Bujkál a hold" regényének változataként rakodik le az emberek emlékezetébe még azoknál is, akik ezt kétkedve olvasták. Amikor bemutatkozáskor előjött a szó a hovatartozásomról, sokan megkérdezték, hogy olvastam-e az emlitett könyvet. Igazán akkor döbbentem rá, mennyire szükséges, hogy itteni történetünknek legyen hiteles számadása,melyben magyarul is tudatjuk a világgal, de főleg a magyar néppel, hogy megálltuk a helyünket, hogy talán büszkék is lehetnek ránk egy kicsit. Mindenki tudja, hogy ez a könyv "egyenlőre" nem lehet népszerü. Magyarországon; de a rohamos változások arra utalnak, hogy nemsokára eljuthatunk oda, hogy hivatalosan is elismernek bennünket, vagy legalább tudomást szereznek rólunk. És akkor nem lesz akadálya annak, hogy bekerüljünk Selmec és Sopron mellé történelmi folytonosságu eseménynek.

Mi tartozunk ezzel az Emlékkönyvvel elsősorban soproni hagyományainknak, majd magyar népünknek és nagymértékben saját magunknak. Nemcsak magyar vonatkozásban szükségszerü tisztáznunk szerepünket. Uj otthonunk,Kanada is kiváncsi, hogy mi is lett a viszonzása annak az áldozatkész segitségnek, melyet akkor a kormány nekünk nyujtott. Nagy segitség volt az még akkor is, ha csekélynek tünt számunkra.

Jó szándékuknak misem lehet inkább a bizonyitéka, mint az anyagi lehetőségek, amit mind máig kaptunk.

Vannak, akik azzal érvelnek az Emlékkönyv ellen, hogy hatástalan, üres melldöngetés lesz, mivel saját magunk irjuk. Én vitatom ezt a felfogást: én ha történetet akarok olvasni, szeretem elsőkézből hallani azt a szereplőktől. Egy hasznos statisztikai összefoglaló másodkézből is elfogadható, de mi többet akarunk ennél. Mi bele akarjuk önteni önéletrajzunkba magyar érzéseinket is az adatok közé. Hivatásos iró irhat szép regényt rólunk nagy költség ellenszolgáltatásért, de az sosem tükrözné egyéni életünket, munkánkat, eredményeinket. Én nem hiszem, hogy különösképpen kérni kell bárkit, hogy támogassa ezt az önzetlen kezdeményezést, hisz mindannyian érett emberek vagyunk, ugy teszünk, ahogy akarunk.

Aki ugy határozott, hogy ügyünk mellett van, az minél előbb tegyen eleget lelkiismereti kötelességének. Ideillő angol mondást szeretnék itt

befejezésül idézni:

" There are three sorts of people: Those who make things happen; those who look on, when things happen; and those who do not even know they are happening". Tartozzunk mi az első csoportba. Nekem nem mindegy, hogy otthontalan bujdosónak, vagy életcélját elért, munkáját megbecsülő menekültnek látnak-e azok, akik megkérdezik tőlem, hogy soproni diákként kerültem-e külföldre? Lényeges, hogy tudják rólam, hogy elveihez ragaszkodó, a szabadságért és boldogulásért harcoló ember vagyok. Ezt nem szégyen, hanem kötelesség bizonyitani.

Üdv az erdésznek.

Pintér Laci balek.

A FÁK HÜSÉGE -1981-

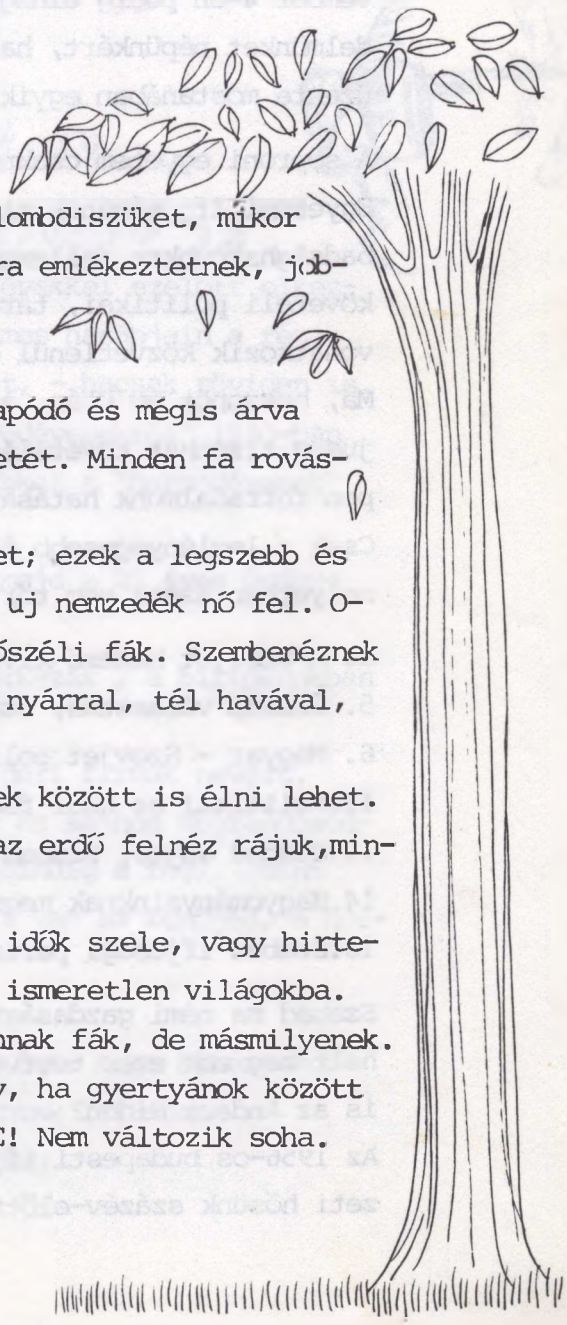

Igy ősszel, mikor lecsupaszodnak, mikor elvesztik lombdiszüket, mikor csontváz-meztelenségükben mindnyájunkat az elmulásra emlékeztetnek, jobban észrevesszük a fákat.

Megállunk előttük és elgondolkozunk.

A lelkünkkel hallgatjuk az összenőtt, egymáshoz csapódó és mégis árva a hüvös, ködös magasságok felé vágyakozó ágak üzenetét. Minden fa rovásirás. Olvassuk el.

Vannak fák az erdő közepén. Társak veszik közbe őket; ezek a legszebb és legmagasabb fák, mert serkentik egymást. Árnyukban uj nemzedék nő fel. Olyanok mint az anyák: a fanemzet ereje. Vannak erdőszéli fák. Szembenéznek a pusztasággal. Dacolnak a civakodó széllel, égető nyárral, tél havával, az ember baltájával. Igaz férfi fák.

Vannak magánosok. Egyedül a szirten. Hirdetik: kövek között is élni lehet. A semmit asszimilálják mindenné. Mikor a völgyből az erdő felnéz rájuk,minden fa meghajtja a fejét.

Aztán vannak fák, akiket messze sodort övéiktől az idők szele, vagy hirtelen-kedvü vizeken tétován bukdácsolva uszott a mag ismeretlen világokba. Idegen uj talajban eresztettek gyökeret. Itt is vannak fák, de másmilyenek. Testvéreim, láttatok-e fát már megváltozni? A tölgy, ha gyertyánok között nő is , tölgy marad, ÉS TÖLGY LESZ MINDEN CSEMETÉJE! Nem változik soha. Örök, mint a nemzet makulátlan becsülete.

Tölgyek vagyunk-e? Fák vagyunk-e? Avagy kórók vagyunk, akiket eltakar a föld jeltelenül és maradéktalanul?

Ilyenkor ősszel - Quo vadis - kérdőjelek a fák: Merre tartasz, magyar?

Tamási Miklós.

E m l é k e z z ü n k 1956. október 23. és november 4. napokra.

Október 23-án örömmámorban uszott Sopron az egész országgal együtt, november 4-én pedig elhagytuk hazánkat, hogy szabad világban folytassuk küzdelmünket népünkért, hazánkért, érvényesülésünkért. Ahogy erdélyi költőnk üzente mostanában egyik firmánk által " mi itt, ti ott". Igy is igértük!

A soproni egyetem csaknem minden tagja csatlakozott az ország Magyar Egyetemi Ifjuságának tizenhat pontban összefoglalt követeléseihez. Szabadságharcunkra jellemző módon tizennégy pont az emberi szabadságjogokat követeli politikai, társadalmi, szellemi, irodalmi téren és csak kettő vonatkozik közvetlenül gazdasági visszaélések orvoslására.
Ma, huszonöt év után, az orosz megszállás 37. évének végén az egyetemi ifjuság tizenhat követelése közül ötről mondhatjuk, hogy elavultak, vagy éppen forradalmunk hatására részben megoldódtak.
Csak a leglényegesebb és ma is legfájdalmasabb 7 pontot soroljuk fel itt, melyekben azóta sem történt semmi változás.

1. A Szovjet haderő kivonása hazánkból.
5. Szabad választás, szabad szakszervezetek.
6. Magyar - Szovjet politikai egyenranguság.
11. Politikai és hadi foglyok szabadulása.
12. Szabad sajtó, szabad vélemény nyilvánitás.
14. Hagyományainknak megfelelő magyar cimer és magyar katonaruha.
16. Szabad ifjusági parlament.

Szabad ma némi gazdasági javulástól elvakulva elfelejtenünk, hogy miért halt meg sok ezer testvérünk és hogy milyen fogadalommal indultunk el mi is az Andaui Hidon?
Az 1956-os budapesti ifjuság ujra érvényt szerzett Kossuth Lajos nagy nemzeti hősünk százév-előtti szavainak:

" Mi harcoltunk, ha nem is győztünk. Ámbár hazánkat nem mentettük meg, de a zsarnokságnak utját álltuk. Majd ha történelmünket megirják, elmondhatják rólunk, hogy ellenálltunk."
1956. inditotta el a középeurópai modern szabadságmozgalmat.
1968-ban a prágai tavasz folytatta. 198o-ban a Gdanski lengyel szolidaritás tetőzte be. Egyik sem volt hiába!
Most Camus Albert nóbeldijas francia iró üzenete szól nekünk: " Csak ugy maradhatunk hivek Magyarországhoz, ha soha és sehol el nem áruljuk amiért a magyar harcosok életüket adták, és soha, sehol, - még közvetve sem -igazoljuk a gyilkosokat."

JS

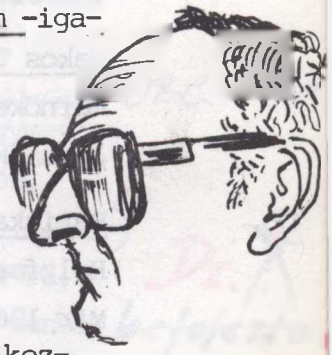

ÉVFOLYAM BESZÁMOLÓ; HARMADÉVESEK. 1954-59

Jákóy Bandi.

VBC-Sof. végzett 32 fő

Az évfolyami beszámolók dicséretes folyamata már évekkel ezelőtt elkezdődött, hiszen jólesik olvasni a "Kapocs" terjedelmes hasábjain a régi kedves firma neveket és a velük történt eseményeket, - hacsak röviden is. Az "ötödévesekről" már 1979-ben olvastunk, a "negyedévesekről" 1980-ban és most!? ha egy balek évfolyam meg nem előz bennünket a "harmadévesek" jelenlegi státusa kerül megvilágitásba .
Bővebb adatok, persze nemsokára kezünkbe kerülnek majd a 25 éves évfordulóra szánt statisztikai kiértékeléssel.
Ez inkább csak egy kis családi összefoglalónak igérkezik , a birtokunkban lévő hiányos adatok alapján.
A régi tablónkkal farkasszemet nézve betüzgetem a deli firmák neveit. Bizony, 1959-óta a homlokok egy kicsit feltolódtak és sajnos megráncosodtak. Csak a két hölgy évfolyamtársunk mosolya még mindig a régi, amint azt legutóbb láttam az 1981-es ősz folyamán. Ugy is van az rendjén, a hölgyeken nem fog az idő vasfoga.
Először kezdjük az eltávozottakkal:
† Kis - Tóth János, B.S.F; sajnos Jancsi már ezt nem érte meg. Néhány munkatársával együtt felderitő repülés közben lezuhantak 1978-ban.
Mostmár csak Jancsi emléke él velünk a viszontlátásig.

† Borsos Zoltán B.S.F. Zoli Valéta elnökünk szintén eltávozott közülünk, már csak tréfái és mosolya él velünk. A gyomorrák vitte el közülünk - Isten Veled Zoli.

Most a névsor szerint:

Bakó József B.S.F. Jóska igérte, hogy segit nekem ezen összefoglaló megirásában. Ösztönzésére különösen szükségem lenne, mert valymi nehezen forog a tollam. Bősz agglegény és vancouveri lakos létére sajnos ritkán látom Jóskát, pedig évente megigérjük egymásnak, hogy összejövünk.

Bakos Tibor B.S.F. Tibi már évek óta Maple Ridgen lakik, a B.C.F.P.ottani mérnöke. A gyerekek már felnőttek és igy mihamar Magdi és Tibi nagyszülők lesznek, pedig még nagyon fiatalosak, különösen Magdi.

Dr. Bariska Mihály Ph.D. Miska kétoldalas beszámolót küldött be. Cime: Holzforschung ETH, 8092 Zürich. /Munkahely/.
Már 1963-ban megnősült, felesége neve Ingrid, Piroska és Mihály nevü gyerekeik már gimnazisták. Miska egy európai cimlistát is küldött a "Kapocs" számára.

Bátay János B.S.F. Jancsiról én semmit sem tudok. Egy időben New Westminsterben lakott, de az már jó régen volt. haza ment

Dr. Bódig József Ph.D. A beérkezett leveleket átnézve biztos voltam, hogy Jóska levele köztük van, de sajnos nincs. Igy Jóskáról is csak emlékezetből számolok be. A huszéves bálon egy asztalnál voltunk, akkor találkoztam Jóska kedves feleségével is. Jóska már régóta a coloradoi egyetemen tanit. A Kapocsban /1975/ beszámoltak a soproni és coloradoi egyetem érdekes kapcsolatáról. B.S.F., M.F.

Dr. Balatinecz János Ph.D. Colos se irt, de róla is tudunk egyet-mást, hiszen ő a torontoi egyetemen tanit. Nevét látjuk a Forestry Chronicle-ban. B.S.F., M.F.

Csizmadia Ferenc B.S.F. Csizi apánk, már kérdezte,hogy mi lesz a beszámolóval, hiszen ő egy terjedelmes ös kedves leirást küldött be. Csizi a soproni és lőveri látogatásáról is ir. Az "apacs-tanyát" is megnézte.
Winkler tanár ur üdvözletét tolmácsolja. Csizi már 196o-ban megnősült. Két nagy egyetemista fiuk van és két serdülő leányuk, Annával a feleségével. Csizi Burnabyban dolgozik a Ministry of lands-nél,igy többször találkozunk.

Deminger Károly B.S.F. Karcsi is küldött kedves beszámolót családjáról, már 1969. óta Squamishban laknak, Katy feleségével és három nagy lányukkal, Suzy, Linda és Nancy. Karcsi a TFL.38 /Weldwood / vezető mérnöke.

Für Károly B.S.F. Karcsi már évek óta Kamloopsban dolgozik a Regional irodában. Ha megyünk Kamloopsba mindig kipróbáljuk uj uszodáját, ahol Karcsi három gyereke a nagy mester, a konyhában meg Karcsi felesége.

Dr. B.S.F, M.F,
Grozdits György Ph.D. Gyurka néha elvetődik Vancouverbe, valamilyen szakmai értekezletre, Virginiából, akkor benéz hozzánk.

B.S.F. Átment végezni az angol UBC.-Foxe
Héjja Anna M.F. Anni a Forinteknél dolgozik. Ő ott a statisztika nagymestere. Szerencsére gyakran találkozunk, mert minden összejövetelre eljön.

Dr. BSF (Ph.D. (U.NY.) növ. kórtan
Hudák János M.Sc. Sajnos Jancsiról nem sokat tudok. Hálával gondolok rá, mert 1963-ban átadta nekem jegyzeteit, mikor én a plant physiologia tanulmányozását kezdtem Dr. Wort alatt, akiről Sopronban is legendákat mesélnének. Dr. befejezte M.L. után

B.S.F.
Huszár Károly M.Sc. Karcsi ugy tudom, hogy Californiában van, azután, hogy Oregonban elvégezte a fatechnologiai tanulmányait. Azóta, hogy engem fejreállitott Kamloopsban, egy autókirándulásunk alkalmával, sokat nem tudok róla.

Dr. B.S.F.
Ifju Géza Ph.D. Géza Kentuckyban tanároskodik. Pászner Laci szerint nagyon jó munkát csinálnak. Jó lenne látni egyszer Gézát, családjával együtt.

B.S.F. M.F.
Jákóy Endre /M.Sc./ .tavaly nyáron már a második master tézist fejeztem be, ezt most talajtanból. Szerencse, hogy nekem nem kell egy beszámolót elküldenem valakinek, mert akkor bizony várhatna. A tézis bütykölése után nehezen kezdek neki az irásnak, azért váratott magára ez a beszámoló olyan hosszu ideig. Egyike vagyok a Vancouverben rekedteknek, mert az 1960-as évek alatt nem akartam elhagyni a tengert a vitorlázás miatt. Mostmár a vitorlázásnak vége és igy talán marad még egy kis időm, hogy a szakmára is áldozhassak ebben az életben, ha még nem késő. Családom már lassan felnő, Diana lányom 14, és Lóry fiam 13 éves. Marjorieval 1964-ben házasodtunk.

Jutasi Béla, M.Sc. P. Eng. Béla is M.Sc, mert beszámolója szerint Photogrammetriából és Building Science-ből van masterja. Felhivásomra kedvesen válaszolt, pedig ő nem is velünk együtt végzett. Már 1962-ben megházasodott. Panaszkodik, hogy néha nem kapja meg a Kapocs-ot, pedig a Kapocs is csak"néha"jelenik meg.

B.S.F.

Kiss Gyula M.Sc. Gyuszit néha látjuk Vernonban. Ő is küldött beszámolót, már 1961-ben megházasodott, Suzanne, Erik és Richard a gyerekei. Most uj családot alapit, emellett még a fenyők hybridizálására is marad ideje. A Vernon Forest Genetics állomásnak a vezetője.

Kiss János B.S.F. Veterán se válaszolt kérésünkre, de nem ő az egyedüli victoriai, aki elmaradt, ugylátszik a kormányzatnál nagyon el vannak foglalva az erdészek.

B.S.F, M.F.

Dr. Korán Zoltán Ph.D. Zoli a Quebec-i egyetemen tanit. Házas, méghozzá négy gyerekkel, mint az orgonasipok. Zoli egy egész Curriculum Vitae-t küldött, ugylátszik a Kapocs szerkesztői állására pályázik.

BSF, MF.

Dr. Kozák Antal Ph.D. Tony az associate dean itt a vancouveri egyetemen. Már felnőnek a gyerekei. Nagy teniszező, Lajos bácsival meg tarokkozik is. Halász-leve még mindig a régi - vagyis nagyon finom.

BSF, MF.

Dr. Matolcsy Géza Ph.D. Géza kb. kétévenként jön Vancouverbe, akkor beugrik hozzánk. Nagy vadász, különösen fácánozni szeret. Multkor elvitt egy vadászkönyvet, azóta se láttam.

Nyers Ferenc B.S.F. Franciról se tudok sokat, ő egy másik begubódzott victoriai. Immár 21-éve, hogy együtt kezdtünk az Engineering Divisionnál, Victoriában.

Rab Rudolf B.S.F. Na végre, nem kell halandzsálnom, mert Rudi hosszu és részletes beszámolót irt, magáról és családjáról. Középiskolai tanár Kincardine-ben /Ont./ Wendy-vel már 1964-ben megházasodtak és két családjuk van; Rudolf /15/ és Marika /9/. Többek között Gadácsi Pistát emliti, akiről 25 év alatt semmit sem hallottam.

Ocskó István B.S.F. Ocsi nem régen a Selkirk College-ban tanitott, de nem hiszem, a diákok jót tettek erdészeti ideáljainak. Remélem hamarosan hallunk felőle.

Poprádi László B.S.F. Popej se nagyon sokat hallat magáról. Már régen-régen nem láttam. Azt tudom, hogy a Thasis Company-nak dolgozott.

Ravai János B.S.F. Jancsival és kedves családjával évente találkozom. Minden szökőévben még lazacozunk is. Jancsinak most a duncan-i vizeket kell megszoknia, mert nemrégen áthelyezték Duncanba, Port Mc Neilből.

B.S.F.
Rónai Sándor M.Sc. Sanyi megint egyike a hallgatag Victoriaiaknak. Ugylátszik, hogy aki a szigetre kerül azt elnyeli a hivatalos bürokrácia.

Ronyecz József B.S.F. Jóska is a szigeten van, de ő válaszolt, pedig róla tudok a legtöbbet, mert komák vagyunk a fiaink révén. A horgászat az igazi szenvedélye. Két nagy fiát /Richard és Edward/ is tanitja a horgászatra, ha azok ráérnek a hocky-zás mellett.

Dr. B.S.F., M.F.
Sivák Béla Ph.D. Na Béla az egyetlen, akinek nem kellett beszámolót irnia, mert együtt dolgozunk. Különben most Béla egyéves tanulmányi szabadságon van, mert egy könyvet ir "Range Management"-ről. Tavaly ujra nősült, Connie a felesége, aki sok vidámságot hoz a mi öreg firma világunkba.

Szamosi Gábor B.S.F. Gabi egy másik szigetlakó. Már évek óta Duncanban laknak. Remélem mielőbb találkozunk.

B.S.F. Szikszay
Szauer János és Klári B.S.F.s. A Szauer familia a Williams Lake mellett egy kis oazist teremtett, amit volt szerencsém meglátogatni, az ősz folyamán. Az ő fiaik bizony már az egyetem lépcsőit koptatják.

Veres Gábor B.S.F. Gabival szomszédok vagyunk, mégis ritkán találkozunk, mert Gabi többször kiküldetésben van a vállalatától. Egy-egy kiküldetés gyakran évekig tart. Gabi és Janet lányai Liza és Anna lassan már a gimnáziumot is elvégzik.

Ezzel vége is ennek a foghijjas beszámolónak. Remélem, a 25-éves évkönyv révén majd többet tudunk egymásról. Most pedig: "Cimborák,köszöntsük egymásra e bus nedüvel telt pohárt". Üdv. az erdésznek.

10, Dr; 6, Master, 34 ből, 2 meghalt, 2 hazament

7. 25.o. 1982. JANUÁR 11. Ü N N E P I V A C S O R A .

Az Association of B.C. Professional Foresters, a Canadian Institute of Forestry; a B.C. Erdészeti Minisztérium és kilenc tartománybeli faipari vállalat támogatásával nagyszabásu ünnepi vacsorát rendezett Vancouverben a U.B.C. Graduate Student Centre Klubb-házban a Soproniak Kanadába érkezésének Huszonötéves évfordulójára.

A pazar vacsorán, amit Vlaszaty Dönci a Diák Központ Klubházának igazgatója rendezett, több mint 250 vendég vett részt. A diszvendégek asztalánál ültek, Főtiszt. James Carney vancouveri róm. kat. érsek, Tom Waterland B.C. erdészeti miniszter; Dr. Geoffrey C. Andrew, a 25 év előtti U.B.C. helyettes elnök. Ray Perrault szenátor, és Jack Toovey az Asszociatio elnöklő titkára.

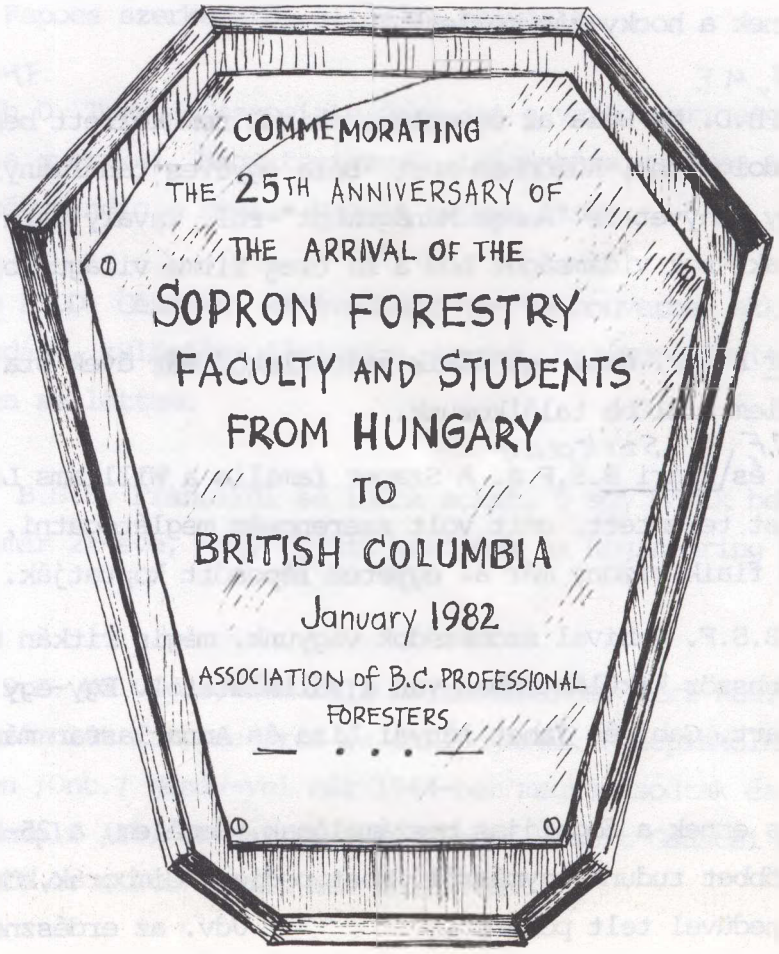

A soproniakat a főasztalnál Dr. Roller Kálmán, és Öregdiák Egyesületünk elnöke Szász István, Julika feleségével képviselték.
Tizenkét üdvözlő felszólaló között hallottuk Roller Kálmán, Tolnay István, Pendl Ferenc, Adamovich László és Jandó Tibor idősorozatban felépitett visszaemlékezését az elmult évekre. Dr. Andrew és Dr. Harry Smith professzor elismeréssel méltatták a Soproniak munkáját az egyetem keretében. Vincent Forbes közvetlen szeretettel gondolt Powell River-i féléves életünkre, amikor ő gondoskodott rólunk, egyetemi életünk megkezdése előtt. Waterland erdészeti miniszter szavai szerint British Columbiai tartomány nagy segitséget kapott 23, soproni erdőmérnök munkatársától. Még ennél is több végez hasznos munkát sok faipari vállalat alkalmazásában. Emlékplakettet kaptunk mind az erdészeti minisztertől. Az ünnepség végén Mr Jack Toovey egy ajándékot adott át Roller Dékán Urnak, amit Józsa Laci itt le is rajzolt és amit később az itt felállitandó erdészeti muzeumban fogunk elhelyezni.

A Soproniak részéről Apt Kamil egy bronz öntvényt adott át Toovey elnök urnak.

(APT DÖNCI EREDETI MŰVE; 1961)

Sopron Chronicles

EMLÉKKÖNYV 1957-1982.

A./ Helyzet jelentés.

Eredeti elgondolás szerint reméltük, hogy 1980. végéig sikerül összegyüjteni a fellelhető csaknem 250 Selmec-Soproni erdőmérnök kollegát. Ha ez eddig nem is sikerült igy teljes mértékben, már most decemberben jelenthetjük, hogy minden csoport /XVII.sz. 19.o./ közel kétharmada elküldte életrajzát, kitöltötte kérdőiveit /Questionaire I., II./, vagy legalább életjelt adott magáról.

A válaszok alapján megállapitható, hogy barátaink 90 %-a egyetért a Szerkesztő Bizottság javaslataival emlékkönyvünk cőlkitüzéseit és a közlés módszerét illetően. Idősebb kollegáink /1956. előttiek/ lelkesedéssel fogadták a gondolatot, hogy az "utolsó pillanatban" a feledés homálya elől fogjuk megmenteni sok erdészélet küzdelmes emlékét. Az utánunk, vagy velünk egyidőben, de más alkalommal kijött cimborák hasonlóképpen a testvéri együttérzés megnyilvánulását látják abban, hogy az ő kezüket is meg akarjuk szoritani emlékkönyves találkozónkban. - Sok fényképet, naplójegyzetet kaptunk; némelyik beszámoló magában egész könyvre való anyagot adna. Kevés szükszavu választ kaptunk. Sajnos jónéhány levél visszajött elavult, vagy hibás cimzés miatt. Nagy segitségünkre voltak a németországi, ausztriai, svájci és egyesült államokbeli firmáktól kapott cimjegyzékek.

Nem kaptunk egyetlen egy ellenkező irásbeli javaslatot, vagy kifogást az életrajz-közlésmód ellen. Csupán szóban közölték néhányan, hogy véleményüket név-nélküli általános közlésnek szánták. Ezt a Szerkesztő Bizottság is természetesnek tartotta kezdettől fogva és külön helyet adott erre a II. Kérdőivben. /Questionaire II./

Megértették sorstársaink, hogy rendkivüli történelmi szerepünket, szakmai jelentőségünket a befogadó államokban, sem általánositott statisztikus feldolgozás, sem irodalmilag csiszolt történelmi regény nem adhatja olyan élethüséggel, emberi közvetlenséggel, mintha a szereplők maguk őszintén mondják el miért küzdöttek, mit éltek át és mit értek el.

A modern társadalom- és müvelődés kutatók, alapvető adatok közlése mellett, nagy sulyt helyeznek a szereplő személyek egyéni szabad közlésére. Gondoljunk csak a Kossuth emigráció leveleire, vagy a magyar népi iróink müveire a harmincas években. Higyjük el Illyés Gyulának " hogy történelemmé az a valóság válik, amit őszintén megirunk". Ki tudja ugy leirni Erdész Pista életét, gondolatait, mint ő saját maga? Minnél egyszerübben, keresetlenebbül irja le, annál szavahihetőbb, annál értékesebb kortörténet lesz a tanult ember irása.

Emlékkönyvünkben a Foresters in Exile jól bevált beosztását, mennyiségi kiértékelését szeretnénk követni. Két lényeges különbséggel:

1. egyéni életrajz és személyi vélemény /ki-ki tetszése szerint/ és
2. az összes Sopron-Vancouveri csoportunkon kivüli , világgá széledt Selmec- Soproni erdész testvér és diák bevonása.

A Kapocsban /~~XVI~~ 16., ~~XVII~~ 17./ és körleveleinkben /1, 2, 3 / vázolt tervtől nem kell eltérnünk, mert semmi lényeges változtatást nem kivánt a tagság határozott formában.

Érdemes ujólag elolvasni a javaslatokat, hogy idejében kapjunk javitó észrevételeket. Az I. és II. számu kérdőiveket /Questionaire I., II./ a szükséges statisztikai adatok érdekében szerkesztettük meg és azért is, hogy a II. bizalmas részben helyt adjunk névtelennek szánt közlésekre. Erre az angol irásra szükség volt az állami pénzbeli támogatás megszerzéséhez is. Ügyünk fontosságát mutatja, hogy a Kanadai állam multi-kulturális minisztériuma máris lényeges segitséget nyujtott angol és magyar könyvünkhöz egyaránt. / D. Pénz. Biz. beszámolója./

Erdőmérnöki képesitésünk mindenekelőtt az erdők okszerü kezelésére,használatára és főként örökös fenntartására tesz minket alkalmassá és hivatottá. Ezt a társadalom-szolgálatot elsősorban az erdővel közvetlenül foglalkozó üzemi és állami ellenőrző munkát végző szakember látja el. A kutató-oktató szerepe segitő fontosságu a termelő erdészmunka számára. Ez a jogos önbizalom érezhető is a legtöbb gazdasági üzemi és állami vezető, vagy ellenőrző erdész életrajzában. Mégis akadnak közöttünk tulságosan szerény, vagy saját munkájuk leirásában kevésbbé jártas kollegák, akik tévesen ugy érzik, hogy munkájuk, eredményeik, nézeteik kevésbbé értékesek . A fejlődést szolgáló szakirodalom igazolja, hogy az

elvek és tudományos eredmények alkalmazása minden más munkánál fontosabb. A gyakorlati szakember visszahuzódása indokolatlan, sőt káros jelenség; a termelő munka lebecsülése lenne ez, az elméleti segitség tulbecsülése mellett. A mi Emlékkönyvünkben is érzékeltetni akarjuk legtöbbünk hasznos üzem-gazdasági irányitó és ellenőrző szerepének fontosságát. Az érzékeli igazán a gyakorlati és elméleti munka közötti viszonyt, aki mindkettőben dolgozott; ilyenek is többen vagyunk.

JS

B. Kéréseink és javaslataink az eddig elmaradt életrajzok beküldéséhez és a már beküldöttek kiegészitéséhez.

1. Küldjük be az életrajzot azonnal. Ha szükszavut készitettünk, küldjünk kiegészitő szöveget és adatokat. Születési évet közöljünk, életkor helyett. Irjunk gyermekeinkről, szüleinkről.

2. Név nélkül kivánt közléseket, adatokat erre a célra jelöljük meg. Senki ilyen igényét nem hagyhatjuk figyelmen kivül, viszont minden hasznos véleményt, tényt fel fogunk használni az általános részben.

3. Kövessük a javasolt sorrendi pontokat, kihagyva azokat, amire nincs válaszunk. Az 1,2,3. pontok fontosak azért, hogy ne szoritkozzunk nyilvántartásainkban /UBC. Soproni Öreg D.E./ található, esetleg elavult adatokra . Családunk élete, sikerei mindannyiunk eredménye.

4. Munkánk: mint jelentések, tervek, javaslatok, közölvények /publikációk/ felsorolásánál csoportositsuk a tételeket hovatartozásuk szerint, és emeljünk ki néhány leglényegesebb tételt részletesebb meghatározással. Ne szerénykedjünk szervező munkánk eredményeinek leirásában.

5. Társadalmi, vallási, müvészi, politikai munkánk lényeges része életünknek, különösen, ha magyar kulturális célokat szolgál. A multi-kulturális Kanadai politikai élet is sokra becsüli az ilyen tevékenységet.

6. Kérünk ötleteket az angol és magyar Emlékkönyvek cimeire. Valószinüleg egy rövid főcim és valamivel hosszabb alcim fejezi ki legjobban könyvünk tartalmát és célját. Pl. Foresters in Exile /Hungarian forest engineers in the western world/, vagy Chronicle of Hungarian Foresters in exile..., vagy Sopron Album before and after 1956.-

Soproni menekült erdőmérnökök 25 éves Emlékkönyve / A nagyvilágban szétszórt magyar erdőmérnökök/, vagy Soproni Emlékkönyv, stb., stb.
Az angol és magyar cim nem szükségszerüen szószerinti forditás lesz.

7. Segitséget kérünk elveszett vancouveri firmáink felderitésében. A keresett vancouveriek névjegyzékét a beszámoló végén közöljük.(310.) JS

C./ Tervezett fejezetek.

1 • Bevezetés: Célunk, módszereink Emlékkönyvünkkel.

2 • Nyilatkozatok: Segitőink, barátaink, UBC vezetők emlékezése 1956-57-re.

3,4 •• Alma Materünk története. Foresters in Exile alapján. Adamovich, Roller

5 • A soproni csoport Kanadai jelentősége a bevándorlások történetében. Dr. Dreisziger Nándor történész fejezete.

6 • Régi firmáink. 1956. előtt nyugatra került erdészek története, életrajzok és az elhaltak nevei. Jellachich László készíti a Családi Értesitő alapján. /1948-49/

7,8 •• A Sopron-Vancouveri UBC csoport tagjainak életrajzai és általános ismertetése, statisztikai értékelése, életrajzok és hivatalos adatok alapján. Jablánczy Sándor és Kozák Antal. A kézirat elkészitése után mindenkinek elküldjük a róla szóló fejezetet, kiegészités, javitás, esetleges törlés végett.

9 • A UBC csoporton kivül és később kivándorolt firmák élete. Major Richard.

10 • Kép mellékletek. Válogatás rendelkezésre álló okmányok régi selmeci és soproni emlékekről, valamint 1956 óta készült fényképekből.

11 • Felhasznált irodalom és források jegyzéke. JS

D./ A Pénzügyi Bizottság beszámolója.

Utolsó értesülésünk szerint /1981-12-15/ az Alumni Associationhoz 34 ember $ 5280 adományt küldött be. A Multicultural Fund $ 9000 és Körner Foundation $ 2000 adományozott a könyv alapra.
Összesen tehát $ 16,280-at gyüjtöttünk eddig. 1982.1.

Ajánlatot hat kiadó vállalattól kaptunk /3 kanadai, 2 német és egy USA/. Ugy látszik, hogy a kézirat gépelése, javitása és a nyomtatás $ 15,000 lesz az angol nyelvü kiadásra. A magyar kiadás sem lesz olcsóbb. Ezen felül a könyvek postázása is pénzbe fog kerülni. Ha a könyvet mindkét nyelven fogjuk kiadni, akkor a legszerényebb számitások mellett is még legalább

$ 15000-re van szükségünk. Minden tag hozzájárulása szükséges. Arra kérünk minden volt hallgató társunkat, hogy mérlegelje ezt az ügyet és ha még nem tette meg,adományát sziveskedjen elküldeni Szász Istvánhoz /1774 Tolmie St. Vancouver, B.C. V6R 4B8/, vagy ha adómentesitési nyugtát kértek, küldjétek a következő cimre:
UBC Alumni Fund, UBC Alumni Association 6251 Cecil Green Park Road, Vancouver, B.C. V6T 1X8.
Minden esetre a csekket a Sopron Cronicle Fundation nevére állitsátok ki.

NAGY
SOPRONI TALÁLKOZÓ. 1982. Okt. 8-9.

ad 8. (250.)

Negyedszázados évfordulót ünnepelünk 1982-ben. Szeretnénk e nevezetes alkalmat a hagyományos Soproni Bál különlegesen ünnepélyes megrendezésén tulmenően még bensőségesebbé, széleskörübbé tenni.
Sok év tapasztalata arra tanitotta a rendezőket, hogy a bál vacsorás - táncos vidám pár órája igen rövid idő barátkozásra, beszélgetésre. A bál előtti délután hasonlóképpen nem előnyös külön találkozó megrendezésére az estére készülődés miatt. Tekintve az évforduló immár történelmi jellegü fontosságát arra az elhatározásra jutottunk, a lehetőségek mérlegelése után, hogy a bál előtti napon, október 8-án, pénteken délután rendezünk egy széleskörü, mozgó találkozót / open house / a Graduate Student Centre helyiségében.

Jubileumi Ünnepi Estély
Jubilee-Gala Evening

és Találkozó Homecoming family day = Családi találkozó

Ezalkalommal messziről és közelről jövő kollégák, kedves feleségeik és gyermekeik / nincs korhatár/ találkozhatnának.

25 év nagy idő, szép idő és még szebb lesz, ha együtt emlékezhetünk a multra és örvendhetünk a jelennek.
Még nyolc hónap áll rendelkezésünkre munka - szabadságidő betervezésére. Számitsunk egy extra napot a 25. évforduló illő megünneplésére, péntek délután /október 8./ baráti - családi zsivajgással a találkozón, vacsorával - zenével - tánccal a bálon.

Szeretettel hivunk és várunk Benneteket!

JS

Rendezőség

Pendl Feri Beszámolója a II. Évesekről

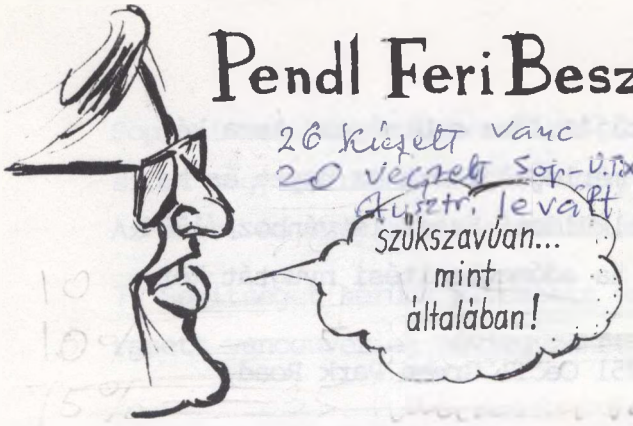

A Kapocs utóbbi három számában a németországi firmákkal kezdve, két vancouveri évfolyam rövid beszámolóját hoztuk barátaink cimével, családi állapotukról és munkájuk jellegéről.

Jelen évfolyam beszámolónk az 1960-ban Vancouverben végzett "másodéves" társaink felsorolását hozza, Pendl Ferenc gyüjtése alapján.

Balázs Árpád, Dipl.Forstwirt. Kutató a Hessen-i kormánynál. Egy lánya és két fia van.
Molkenbrunnen Weg 18..D-3510 Hann, Muenden,1,West Germany.

Barabás József, Logging manager. Felesége Doreen, 2 lányuk van.
P.O.Box 100, Smith, Alta TOG 2BO.

Benyovits Gyula, kérjük tenisz partnereit adják meg cimét, hogy irhassunk neki. Vancouverben él.

Boda Zoltán, B.A. /Bachelor of Arts / Assisstant Superintendent, Northern School Div. 61.
Felesége Hőgye Marianna, gyermekeik: Rita-1959, Andrey-1971.
P.O.Box 187, Peace River, Alta, TOH 2XO.

Czeiner Zsolt, Dipl.Forstingenieur.Erd. Osztályvezető, Kanton Bern.
Felesége Sobotzik Ursula, lányuk Ildikó-1965.
Schuetzen Gasse 13/C. CH-2502 Biel. Switzerland.

Dancinger Edith, /v. Gyöngyösiné/ Ápolónő . Vancouver General Hospital.
Gyermekei Gy. Sándornál.
406-707 7 th Ave. New Westminster, B.C. V3M 2J2

Ferdinánd István, B.S.F. /Bachelor of Science in Forestry, okl.erdőmérnök/. Az Alberta Tartományi Forest Servicénél szolgált legutóbbi értesülés szerint.
23 Flint Crescent, St. Alberta Alta.

Gyöngyösi Sándor: B.S.F. R.P.F. / Registered Professional Forester/ Engineering Section - West, Forest Products Ltd.-nél dolgozott 21 évet. Jelenleg munkanélküli. Felesége Rushton Betany Kony. Gyermekei: Ágnes-1958, Jeanny-1960, Alexander-1962. 5180. Dunbar St., Vancouver, BC. V6N 1V7.

Héder István, Comission Salesman - Sears Ltd. Felesége Fleming Kay. Gyermekeik: Rien-1962, Heidi-1968, Mara-1970. 11285, 87 th. Ave. Delta, B.C. V4C 2Z6.

Hintsch Gusztav, Nem sikerült választ kapni régóta. Zimmerweg 2, CH-8240 Tayngen. Switzerland.

Homoki István, B.S.F. M.F. / Master of Forestry/ R.P.F P. Eng. /Professional Engineer/ B.C. Forest Service - Erdőművelési kutató. Felesége Schroyen Lorraine, lányuk Catherine-1975. 1730 Mc Kenzie Ave. Victoria B.C. V8N 1A7.

Dr. Jacsman János, Dipl. Forstingenieer, Docent. Technische Hochschule - Zürich. Felesége Paraskewi Christidis, gyermekeik: Ágnes-1966, Péter-1968., Robert-1971. Riedgraben Weg 51, CH-8050. Zürich. Switzerland.

Józsa József, B.S.F., M.S.C. Professional Planner- Recriation and Tourism. Felesége Slowsky Shirley, gyermekeik: Sheila-1965, Robert-1969, Michael-1971. 331-2o th. St. W. Prince Albert, Sask. S6V 4G7

Kémes József, Dipl. Commercial Arts Superintendent, Co-operative Growers Association. Felesége Faye Donna, Gyermekeik: Ramona-1964, Dana-1968, Tara-1973. Box 711 Oliver, B.C. VOH 1TO.

Kiss János, Manager, Co-operative Growers Association Felesége Herkoff Anne, két fiu gyermekük van, William John-1961,Randolph Blake -1965. Box 424, Oliver, B.C. VOH 1TO.

Koczó Mihály, B.S.F. Mac Millan Bloedel - Logging Engineer. Felesége Zsemlei Anna, gyermekeik: Zsófia-1969, Ildikó-1970, Éva-1971.
2165 Gibson St. Port Alberni, B.C. V9Y 1A6

Koltai István, B.S.F. Logging Engineer Crown Zellerbach Ltd. Felesége Zolder Klára, két fiu és egy lány gyermekük van.
106 Kootenay St. Kitimat, B.C. V8C 1X3

Komlóssy József, B.S.F. Szaktanácsadó. Nőtlen.
Hoegler Str. 53, 8600 Dubendorf, Switzerland.

Komondy Gyula, B.S.F. Már évek óta nem adott életjelt.
152. Cottage Ave. Mt. Vernon, N.Y.10550.U.S.A.

Kundrath Julia, /Jagoditsné/ B.A. Tanitónő. Férje Ferenc /aliász Páter/ Gyermekeik: Attila-1959, Andrea-1961.
19 Orangewood Cresc. Againcourt, Ontario, M1W 1C5.

Markó Imre, B.S.F. Eng. Manager, Water Engineering, City of Eugene. Felesége Lind Margit, gyermekeik: Márton M-1963, Christopher E.-1966, Brigitta C.-1968.
3118 Harris St. Eugene, OR. 97405. U.S.A.

Nagy Mihály, B.S.F, R.P.F. Kutató- Forest Engineering Research. Felesége Erzsébet, gyermekeik: Michelle-1966, Michael-1971, Andrew-1973.
3744 Fir St. Burnaby, B.C. V5G 2A5.

Németh József, B.S.F., R.P.F., B.C. Forest Service. Remote Sensing Officer. Felesége Alessio Mary, gyermekeik: Joseph-1964, Annamaria-1968.
2150 Kings Road. Victoria, B.C. V8R 2P9.

Németh László, B.S.F. Visszatért Magyarországra. A körmendi butor exportnál vezető mérnök. Felesége Márta, gyermekeik: Zoltán-1965, és László-1967.

Noviczky Zoltán, Whonnock Industries- Erdőbecslő ellenőr.
Különél feleségétől, fiuk Tylev-1961.
341 W. King Edward Ave. Vancouver, B.C. V5Y 2J1.

Pál László, B.A. Cinema. Partner - President, Image International Productions, nős, egy fiu és egy leány gyermekük van.
17409 Beach Drive N.E. Seattle WA 98155. U.S.A.

Péch J. Gyula, B.S.F., M.F. M.Sc. Kutató-Canadian Forest Service.
Felesége Emory Eiko, egy leányuk van Emilia-1965.
P.O.Box 1228. 101-8 Alder Cres. Deep River.
Ontario, KOJ IPO.

Pendl Ferenc, B.S.F., R.P.F. Erdőmüvelő - B.C. Forest Service
Kutató Osztályán. Felesége: Frey Hanna, két leányuk:
Sylvia-1967, Heidi-1969.
5560 Dumfries St. Vancouver, B.C. V5P 3A6.

Porpáczy Lehel, B.S.F., R.P.F., P. Eng. B.C. Forest Service-
Strategic Studies Branch.
Felesége Small Barbara Maureen, gyermekeik:
James-1965, Marcus-1968, Laura-1971.
998. Nicholson St. Victoria B.C. V8X 3L1.

Puskás László, B.S.F. Épitő Vállalatnál tervező. Felesége Zsuzsa,
gyermekeik: Susie-1970, Cathy-1977.
1054 Lincoln Ave. Port Coquitlam, B.C. V3B 4W5.

Rabóczi László, B.S.F. Magán szaktanácsadó. Felesége Gillett Colleen,
gyermekeik: Simon-1970, Ádám-1972.
2129 Sifton Ave, Kamloops, B.C. V1S 1A4.

Rédey József, B.C. Hydro-Natural Gas Division tisztviselője.
Felesége Bedy Imelda gyermekeik: Matilda-1957,Attila-1958.
2704 E.7. th Ave., Vancouver B.C. V5M 1T7.

Réthy Sándor, U.B.C. Technikus. Felesége Anna, gyermekeik:
Márk-1971. Amy-1976.
3430 W. 2 nd Ave. Vancouver, B.C. V6R 1J2.

Rupf László, President - Zarex Corp. and Zarex Equity Ltd. Felesége Helen; gyermekeik: Andrew-1976, Robert-1981. 14 Hollybrook Cr. Willowdale, Ontario M2J 2H6.

Selmeczy György, Vancouverben él. Szeretnénk többet tudni róla.

Spándli Imre, B.S.F., R.P.F. B.C. Forest Service Statistics Officer. Felesége Moore Marilyn, gyermekeik: Sylvia-1965, Debbie-1967, Julia-1969.

Szántay Ferenc, B.C. Prov. Governement-nél dolgozik, mint tisztviselő. 3281 Waskana St. Victoria B.C. V8Z 3T7.

Szilágyi Tibor, Dipl. Forstingenieur. Saját szaktanácsadó vállalata van. Felesége Molnár Margit; gyermekeik: Attila-1967, Tamás-1968, Éva-1973.
Neuhaus Str. 19, CH-8600 Duebendorf Switzerland.

Tomássy Erzsébet; /Ifj. Fodor Gyuláné/ Labor. technikus az Edmontoni Egyetemen. Gyermekeik: Erzsébet-1959, Judith-1960, István-1962.
875 Lee Ridge Rd. Edmonton, Alta. T6K ORl.

Tóth András, bm.h. B.C. Institute of Technology tanára, Burnaby B.C.

Tóth Géza, B.S.F., R.P.F., B.C. Forest Service, Reginal Valuation Officer. Felesége Osborn Diane June; gyermekeik: Georgina-1971, Andrea-1973.

Tóth József, B.S.F. Little Budapest vendéglő tulajdonosa. Felesége Skiba Piroska, gyermekeik: Jutka-1960. Sándor-1963, Tibor-1967.
121 W.-18.th Ave. Vancouver, B.C. V5Y 2A6.

Treső Bertalan, Szeretnénk tudni róla 20 év után!

Vári Miklós, Kanadai Kormány Közmunkaügyi Minisztérium ingatlanforgalmi megbizottja. Felesége Csekei Erzsébet, gyermekeik: Tünde-1965, Róbert-1967.
16611 90-th Ave., Edmonton, Alta T5R 4W9.

Vető László, U.B.C. Biológia Osztály mikrofotográfusa. Felesége Klusman Marga, gyermekeik: Pauline-1965. Gabrielle-1969., Richard-1975. 2622 W. King Edward Ave. Vancouver B.C. V6L 1T6.

Vlaszaty Ödön, B.Com. Képesitett Club Manager. U.B.C. Graduate Student Centre Igazgatója. Felesége Watson Julia, gyermekeik: Andrew-1971, Alexandra-1973.

Kérjük az évfolyam társakat, hogy irják meg mindazt, amit tudnak itt hiányosan cimzett barátainkról. Ugyancsak irjátok meg, ha hibás adatot közöltünk rólatok, hogy helyesbithessük nyilvántartásunkat.

Király Ilonka, dr. Kenedi Imréné igy látja a fölszabadult boldog nőt:

HÁZIASSZONY DALA

Seprő és fakanál énekese vagyok,
Szerény háziasszony az én nevem,
Fejemben mégis rimek zsonganak,
Mig ebédhez a rántást keverem.

Házimunka közben meglátom a szépet,
Igy vigan dalolva dolgozgatok!
Napfényben látom a porszemeket;
- De poron át is látom a napot!

Életmüvem nem más, csak ebéd,mi elfogy
Vagy legfeljebb egy jól megvarrt ruha.
Mosás látszatja nem tart sokáig,
Kezdem ujból, nem lankadok soha.

Rend és tisztaság felé törtetek
Szük kis világom egyre szépitem.
Nem maradandó, tetszetős munka,
De ezzel is a jövőt épitem!

Otthont teremtek férjnek,gyermekeknek,
Sugárzom a családi meleget.
Nemcsak testüknek adok táplálékot,
Formálhatok növekvő lelkeket!

Nem tündöklésre,vagy hirnévre vágyom,
A virág pompáját másnak hagyom!
Legyen enyém a gyökér szerepe,
Mélyen eltemetve, hallgatagon.

Hiszen gyökér nélkül elhal a virág;
Diszének vagyok tehát részese!
-Nedveket adni, szélben tartani-,
Ez a családanya gyökér-szerepe!

Király Kenedi Tuki, Toronto 1981.

Gratulálunk Tukinak, mint negyedik Sopron-Vancouveri erdész költőnknek.

Költőink: Tamás M. III.
Gőgös F. I.
Pintér L. I. } grad.
Király I. III.

Huszonötéves ünneplésünk.

Magyar és más nyelvü lapok százai, ugyanugy, mint a rádió és T.V.állomások világszerte meleg rokonszenvvel emlékeztek meg Szabadságharcunkról. Sehol sem a gyász hangulata uralkodott, hanem a hősiesség elismerése és a bizalom hite, hogy a sulyos áldozatok az egész emberiség jövő szabadságát szolgálták. Néha azt kellett éreznünk, hogy mások többre becsülik 1956-ot, mint mi saját magunk. Különösen most, amikor a hős lengyel nép másodszor is megmozdult.

A Kapocsban csupán Soproni Nép[8] tevékenységéről számolhatunk be, elismerve magyar testvéreink hasonló munkájának értékét más tájakon, más országokban. Örömmel irunk majd ezekről, ha hirt kapunk róluk.

1. Professzorunk felesége, Salamon Marionné - Csilla asszony remek ötletének és szervezőkészségének eredményeként ünnepléseink megnyitója a U.B.C. hölgycsoportja rendezésében 1981. március 3.-án tartott Soproni Vacsora volt az Egyetem Tanár Klubjában. A népes vacsorának különösen kitüntető hangsulyt adott, hogy vancouveri letelepedésünk idejében az egyetem három vezető egyénisége jelent meg a főasztalnál. Az akkori Chancellor özvegye Mrs. Sherwood Lett asszony, a President Dr. N.A.M. MacKenzie feleségével és az elnök helyettese Dr. G. Andrew emlékeztek meg köszöntőjükben a soproni egyetemről. Huszonöt év után igazolva látják bizalmukat, mellyel akkor olyan készséggel segitettek bennünket. Támogatásukat igérték most készülő Emlékkönyvünkhöz.

A volt tanárok nevében Dr Jablánczy Sándor köszönte meg az egyetem baráti segitségét; kiemelte boldogult Dr. G.S. Allen U.B.C. erdészkari dékán fáradhatatlan munkáját érdekünkben. Dr.Kozák Antal, a U.B.C.Erdészeti Fakultásának jelenlegi társdékánja, mint a volt soproni tagozat diákja fejezte ki háláját az egyetem és kollegái felé. Néhány köszöntés után Dr. Csapó Imréné - Ria zongoramüvésznő és Győry Márta énekesnő szórakoztatták a közönséget Bartók dalokkal és magyar népdalokkal.

2. 1980. januárjában határozta el a soproni öregdiákok vancouveri csoportja, hogy Emlékkönyvben kivánja megörökiteni 25 éves munkáját 1982-ben. Ezuttal először fogjuk összegyüjteni valamennyi hazánkból kiszakadt selmeci és soproni erdőmérnököt. A XVI. Kapocs hirdetése és az utána kiküldött körlevelek hatásának eredményeiről jelen számunkban adunk beszámolót.

3. Bartók Bélának mellszobrot állitott British Columbia magyarsága a Vancouveri Egyetem Zeneművészeti Házában. Az emlékmü felállitásához mi soproniak több, mint 1300 dollárral járultunk hozzá egyéni és Öregdiák Körünk nevében. A bronzszobor készitője Jack Harman vancouveri szobrász.

Ünnepélyes hangverseny keretében történt a leleplezés 1981. március hó 25-én az Egyetem elnöke, Dr. Douglas Kenny részvételével. A zeneművészeti kar müvész tanárai Bartók válogatott szerzeményeit adták elő, többek között a két zongorára és ütőhangszerekre irt Szonátát.

A mellszobor alapján az alábbi szöveg olvasható:

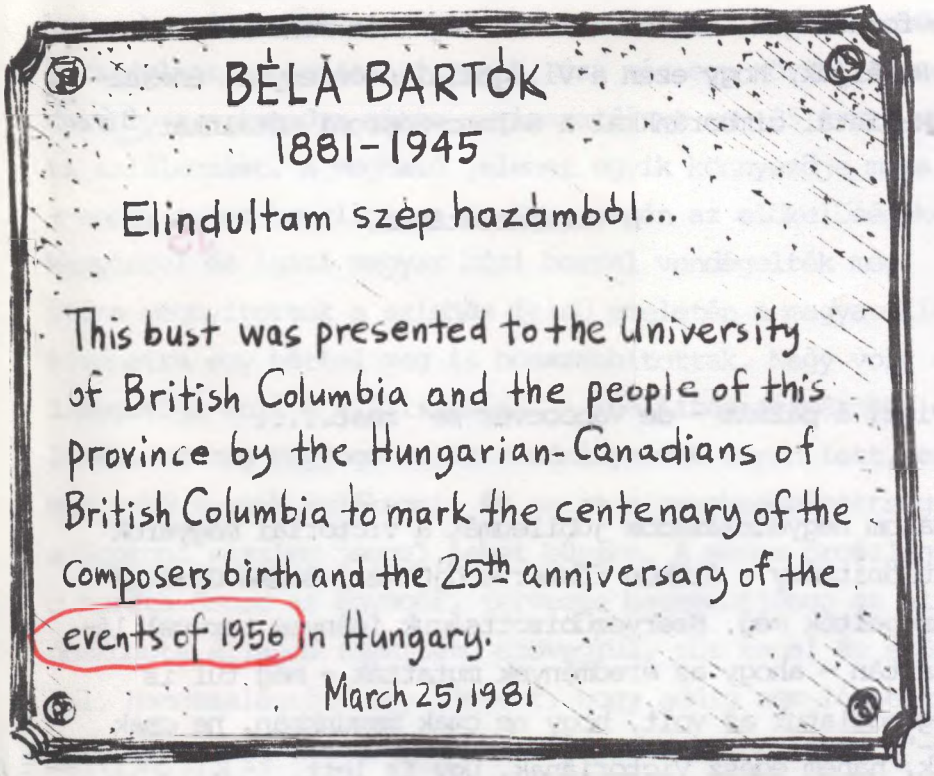

A Magyar Népdalok cimü vékony füzetet, Bartók és Kodály 1906-ban megjelent első gyüjteését ez a Bartók által kedvelt dal nyitja meg: "Elindultam szép hazámból Hires kis Magyarországból Visszanéztem fel utamból Szemeimből a könny kicsordult"

4. 1981. októberben megtartott hagyományos bálunk a szokásos sikerrel folyt. Különös jelentőséget adott ennek az estének, hogy Szász Pista elnök köszöntésében alkalmunk volt megemlékezni 25 év előtti, csaknem azokban a napokban történt, reményekkel teli izgalmainkról és ma is időszerü elhatározásunkról.

5. Az 1956. októberi szabadságharc ünneplésére Vancouverben és Victoriában is nagyszabásu rendezvények voltak. Soproni népünk mindkét helyen kivette a részét. A vaoncouveri főrendezője Tamási Miklós - Tabaki, a Magyar Ház elnöke volt. Ünnepi szónokként és a külön irodalmi est előadójaként Tollas Tibort láttuk vendégül. Számunkra, soproniak számára még egy estét szánt Tibor, maga is régi soproni diák. Ezen több, mint 30 soproni erdész vett részt. A victoriai ünneplésről Adamovich professzor számol be. 25o.

6. Megkaptuk a torontói erdész, bányász, kohász, olajos, földmérő,geofikus soproni testvéreink ünnepélyes báli jelentését. Dr. Roller Kálmán dékánunk beszéde igazolja a selmec-soproni összetartás értékét. (330.)

7. 10.o. B.C.P.F & C.I.F. vacsora 1982.I.11.

8. Huszonötéves Jubileumunk záró ünnepélye a nagyszabású 1982. évi,októberi összejövetel lesz Vancouverben, a Soproni Erdőmérnöki Kar négyéves munkájának megkezdése évfordulóján. Időben küldünk meghivót minden firmánknak és barátunknak. Reméljük, hogy ezen a Világtalálkozón együtt énekeljük majd párszáz örök-fiatal cimboránkkal a Selmec-Soproni nótáinkat.(160.)

A viszontlátásra.

JS

Victoria viszi a pálmát - de Vancouver se' rest.....

(5) Az ötvenhatos forradalom negyedszázados jubileumát a victoriai magyarok - köztük a soproni különitmény - élükön főszervezőjükkel, Benkő Gézával- példamutató módon ünnepelték meg. Szervezőbizottságuk igényes tervvel látott munkához, amit aztán - ahogy az eredmények mutatták - még tul is teljesitettek. Vezérgondolatuk az volt, hogy ne csak magunkban, ne csak magunknak ünnepeljünk, hanem egész Victoriának. Ugy is lett. 1981. okt 23 — 31

Az emlék-est a muzeumnál kezdődött "fáklyás" felvonulással. /Fáklyák helyett ugyan gyertyák százai égtek a kezekben./ A menet elején a kormány és a város előkelőségei, előttük három zászlóvivő, a kanadai, a magyar teljes és a forradalmi "lyukas" zászlóval és az emlékkoszoruval. Mögöttük a fiatalok szalamanderban vitték a pislogó gyertyákat visszfényeként a csillagos égnek. A menetet követő tömeg némán emlékezett, amikor a fiatalok sorban lerakták gyertyáikat a koszoru köré, a parlament előtti szobornál. A piros-fehér szegfücsokor, az örökzöld mező közepén - szimbolizálta nemzeti szineinket - amit megismételtek a szélben lobogó szalagok - magyar és angol felirattal. A gyertyák pislogó fényei az öregebb magyarokban felidézhették a magyar temetőket mindenszentek napján, amikor nem az elmulás, hanem a feltámadás hangulata áradt a virágok és gyertyák ezreiből.

A 25 éve halott forradalmi hősök is igy élnek és világitanak nekünk és a világnak. A polgármester is erre gondolhatott, amikor felolvasta a proklamációt: Victoria város magyar hétnek nyilvánitja az elkövetkező hetet. És magyar és kanadai zászló együtt lobogott a parlament előtti téren egy álló hétig...

A tömeg a szinházat zsufolásig megtöltötte, ahol az emlékünnepély szónokai - kormány minisztereket is beleértve - rövid beszédekben méltatták a forradalmat. A konferáló Benkő Géza még egy rövid jelenetben Apt Dönci bácsit is a szinpadra vitte - visszaidézve egy 25 évvel ezelőtti várkerületi találkozást. A megható jelenet egyik könnyezője maga Dönci bácsi volt - ahogy nekem bevallotta. A müsor végén az előkelőségeket igazi magyar kenyérrel és igazi magyar házi borral vendégelték meg.

Utána megnyitották a szinház felső emeletén a magyar kiállitást, amit közkivánatra egy héttel meg is hosszabbitottak. Nagy volt az érdeklődés, 2811 látogatója volt a kiállitásnak. A kiállitás jó mérnöki szervezés és kivitelezés, no meg ragyogó izlés eredményeként olyan lett, amire a victoriaiak még soká fognak emlékezni, és amire a szervezőbizottság a Magyar Kör, és a Soproni részleg joggal lehet büszke. A munka oroszlánrésze Gézáé volt, ő hordta össze az anyagot, tervezte basementjében az elrendezést és gondoskodott állandó ismertető szövegről, sőt zenei és szöveges aláfestésről, hangszalagról. Igy történt, hogy addig nem léphettünk be feleségemmel a terembe, mig a szalag a "Mindnyájan voltunk egyszer"-hez nem ért. Mikor pedig Tollas Tibor érkezett meg egy este, "A bebádogoztak minden ablakot" szavalat lepte és könnyeztette meg a közönséget. A kiállitás anyagát ugy állitották össze, hogy a falitáblák későbbi ünnepélyes alkalmakkor is /akár Vancouverben is/ felhasználhatók.

elhozni 82.okt.8 Vanc-be

Az első három tábla a forradalom előzményeit, a forradalmat és az összeomlást mutatja kinagyitott képekben és jól olvasható szöveggel. A polgármester proklamációja üveg alatt és Tollas Tibor angolra forditott verse mögött az idekerült magyarok disztárgyai, gyönyörü himzett ruhák, párnák, szőttesek, még egy Sopronban készült menyasszonyi ruha is, kerámiák, Herendi pompáztak. A victoriai asszonyok müvészi érzékkel állitották össze a sok szép holmit, élükön Tordai Sárikával, le a kalappal előttük.!!

Klima Zsóka festett butorait és Nanaimóban élő magyar festőművészek képét meg kellett csodálni. Egy falat a Soproniak tulajdonitottak ki. Az

összes évfolyamtabló /Vancouverből szállitották át Gézáék/ és a kivonulás története szövegben és képekben idézték vissza az éveket, amikor még fiatalok voltunk.

Pár sorban nehéz érzékeltetni a teljes kiállitást, azt látni kellett és örülök, hogy láthattam. Talán azért is, hogy egy kicsit levonjam belőle a konzekvenciát - mi se maradhatunk le: vancouveriek. Mi majd ezévben őszen ünnepelünk, mert 1982 lesz a huszonötödik évfordulója a megérkezésnek. A könyv, amit erről irni szándékozunk, már készül. Persze addig még sok viz fog lefolyni a Fraseren, mig a részletek összeállnak egésszé és mig az anyagi feltételek mind biztositva lesznek.

Jómagam szeretnék egy javaslattal hozzájárulni a jubileumhoz. 1957 őszén itt álltunk meggémberedve a U.B.C. kórházépülete előtt, ahol Roller Kálmán és George Allen az ikerfakultás két dékánja elültették a kis tölgycsemetét egy kis alapkőlerakás-szerü ünnepség kapcsán, valami olyasmit mondtak,hogy ahogy ez a kis tölgy fog fává nőni, ugy eresszünk mi is gyökeret Kanada földjébe és terebélyesedjünk tudásban és erényekben az erdészet felvirágoztatására. A U.B.C. campusán nem ritka, hogy felnőtt fákat ültetnek át, vagy csak kivágják, ha uj épületre van szükség. Sokszor jártam arra megnézni, mi van a mi kis fánkkal. Az meg csak nyurgult, nem igen terebélyesedett. Aztán megjelentek az első makkok. Aztán vastagodni kezdtek az ágak, egy-egy már el is száradt. Mintha csak szimbolizálna minket. De még áll és huszonöt évével dacol az óceánról időnként betörő viharokkal.

Nem lenne szép, ha egy bronz emléktáblácskával jelölnénk meg, mint védett fát és talán elejét vennénk esetleges kivágásának? Gondolom a U.B.C. hivatalos szervei nem gátolnának meg bennünket ebben. Egy verssor kivánkozik rá nagyon Lévai József-től, aki Mikes cimü versében irja:

Magános fa vagyok, melyet vihar tördel
Melyre villám szakad - de legalább
Szabad levegővel élhet.

És odairhatnánk angolul is, valahogy igy:

I am lonely oak, twisted by the storms,
Beaten by lightnings..... but finally
I can breathe the air of freedom.....

Persze Tabaki muzsája /ha megtanult már angolul/ átszövegezheti kellő formába.....

Érdekessége javaslatomnak, ~~hogy~~ amit a huszadik évfordulóra már megtettem,/hatása ugyan nem lett/, ~~de~~ hogy Roller Kálmántól megtudtam, hogy a költő neki közeli rokona. Gondolom a művészi kivitelezés is házon belül maradhatna, ha akár Apt Dönci, Imrédi Elek, Molnár Ferenc, vagy Szohner Gábor elvállalhatná. Mindegyikük - igy, vagy úgy - egy kicsit Soproni is.
Kis magyarázó szöveg jöhetne hozzá: Commemorating the 25 th anniversary of the tree-planting ceremony of deans Kalman J. Roller and George S. Allen when the Hungarian forestry Faculty was adopted by U.B.C. in 1957.
Vagy valami efféle. Ezzel Kálmán bátyánk neve is meg lenne örökitve a campuszon, ahol nem sok hálát kapott viszonzásul azért, hogy idevezérelt minket. Pedig végeredményben, legfőképpen az Ő érdeme, hogy Kanada közel másfélszáz erdésszel gyarapodott 1956-ban. Kis idő kellett, hogy a szakma elfoglaljon és értékeljen minket, de csak ki kellett várni. Januárban a C.I.F. vancouveri csoportja a mi tiszteletünkre tartotta szokásos havi összejövetelét...
Szóval mi is élünk és iparkodunk Vancouverben, és annak, hogy Victoria kirukkolt előttünk - és ilyen sikerrel - igaz szivből örülünk és gratulálunk.

Cinege, azaz inkább már Őszapó.

SZEREPLÉSEINK ÉS ELISMERÉSEK 1981-BEN;

- Dr. Sziklai Oszkár régi munkatársával Dr. Tompa Károly soproni professzorral közös munkában elkészitette és a budapesti Mezőgazdasági Könyvkiadó gondozásában kiadta 316 oldal terjedelmü Erdészeti Növény-Nemesités cimü könyvét. A tetszetős kivitelü tartalmas könyv egyaránt alkalmas elméleti és gyakorlati szakemberek használatára, egyetemi oktatás céljaira.
  Fejezetek: Az erdészeti növénynemesités története és célja. Az erdei fák nemesitésének feladatai. Módszerek tárgyalása általában fafajok szerint, gyakorlati eljárások. Szakkifejezések szótára, definiciók. Irodalom. Tárgymutató.
- Dr. Orlóczi László egyik tanulmányára a sok között megkapta a Citation Award-ot. Ez a kitüntetés jutalmazza az egyes szakkörben legolvasottabb munkát.

- Örömmel találkozhatunk Balázs Árpád, Dr. Dimitri Lubomir és Dr. Gergácz Lajos barátaink nevével a Hann. Mündeni / Ny. német/ Kutató Intézet 1980. májusi évkönyvében több tanulmányuk ismertetése során. Gergácz a magyar Erti ösztöndijasa, Németországban.

- Jákóy Bandi 1981. juniusában nyerte el Master of Science tudományos fokozatát /M.Sc./ a British Columbia Egyetemen, Vancouverben talajtani tárgykörben. Előbbi tudományos fokozatát 1965-ben szerezte erdészeti szakban /M.F./

- Dr. Leskó György az Edmontoni Magyar Kulturegylet értesitőjében, a Toborzóban figyelemreméltó tanulmányt irt nemzeti kötelességeinkről. " A nemzet sorsa a mi kezünkben van, személyszerint minden egyes magyar kezében, Magyarországon és külföldön," irja Gyurka .
Sok elismerésre méltó munkát lehetne még felsorolni, ha tudomásunkra hoznátok. Irjátok meg utólag, mert ugy látszik felderitő szoltálatunk nem elég éber.

- A Magyar Mérnökök és Épitészek Világszövetségének tagjai között számos erdőmérnök barátunk nevét olvassuk. Jellachich László, Dr.Grátzer Miklós, Draskóy György és még néhány erdőmérnök neve szerepel az aktiv tagok között. Az elnökség örömmel fogad minden érdeklődést, javaslatot. Irjunk Ürmös Tóni mérnök, szervezőtitkár cimére: 605 Durham Cr. Woodstock, Ont. N4S 5X5.
Helyes lenne csatlakoznunk ehhez a tekintélyes világszervezethez, mint soproni erdőmérnök csoport. Tervük valamennyiünk munkásságát számbavenni és nyilvánosságra hozni. Fontosságunk tudata magyar szakmai kötelesség!

JS

T O R O N T Ó I A K M E G H I V Ó J A !

A Soproni Öregdiákok Torontói Egyesülete 1982. szeptember hó második felében készül megünnepelni letelepedésük huszonötéves évfordulóját. Ezuton hivnak meg bennünket is bányász, kohász, földmérő testvéreink három-napos rendezvényükre. A jelentkezők elszállásolásáról és ellátásáról gondoskodnak. Irjunk mielőbb erdészfirmánknak, Tukinak : Király Ilonka - Dr. Kenedi Imréné, 87 Citation Dr. Willowdale, Ontario M2K 1S9.
Kivánságra, ki-ki idejében megkapja a részletes tájékoztatót és meghivót.
Szép lenne résztvenni!

JS

K ö s z ö n e t -

Kedves firmáinknak, akik szives hozzájárulásukkal segitették a Kapocs kiadását:

Bozsóky Nagy Gábor, Miami Fla.	$	25.-	+ 25.- májusban, 1982
Frey Ottó, Tofino, B.C.	"	30.-	
Jellachich László, Miami Fla.	"	50.-	
Kaffka Péter, Vancouver, B.C.	"	30.-	
Simon József, Edmonton, Alta	"	15.-	

Lapunkat ingyen küldjük Selmec-Soproni cimboráinknak. Rendezvényeink maradvány-bevételéből és önkéntes adományokból fedezzük az előállitás és postázás költségeit. Az emelkedő árak mindinkább szükségessé teszik a támogatást.

Több vancouveri kollegánk kért pótlást elkallódott régi Kapocs számokból; ugyanigy más firmák, akik csak a későbbi lapot kapták meg. Ugyancsak gyakran keresik mások a Foresters in Exile-t, első tiz évünk történetét /1956-1966/. Szivesen teszünk eleget ilyen kivánságnak foto-kópia utján, csekély sokszorositási önköltség ellenében.

Alábbi összefoglaló mutatja a Kapocs eddigi számait; tartalmukat a 16. /1979-80/ szám 19-21. oldalán ismertettük.

A K A P O C S megjelent számainak jegyzéke 1965 - 1981. között.

Év	Évfolyam	Számok az évben		Év	évfolyam	Számok az évben	
1965.	I.	1,2,3,	3	1974	IX	13	1
1966.	II	4	1	1975	-	-	-
1967.	III.	5,6	2	1976	X	14	1
1968.	IV.	7,8	2	1977	-	-	-
1969.	V.	9	1	1978	XI	15	1
1970.	VI.	10	1	1979/80/	XII	16	1
1971.	VII.	11	1	1981	XIII	17	1
1972.	-	-	-	1982	XIV	18 jelenleg szám.	1
1973.	VIII.	12	1				

Összesen 17 évben 18 szám.

JS

HIBA KIIGAZÍTÁS

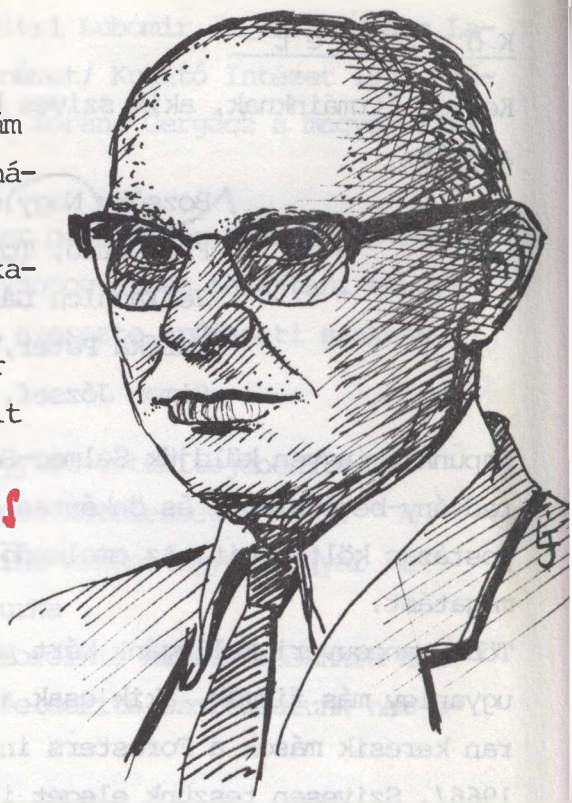

Volt tanárainkról adott beszámolóban /16.szám 17.old./ kimaradt Cserjesi Antal vegyész tanárunk neve, aki jelenleg az Erdei Termékek /FORINTEK/ Vancouveri kutatóintézetének munkatársa.

Ugyanabban a számban /13.old./ Kassay Viktor gyermekeinek felsorolásánál téves adat került be. Mindhárom gyermeke leány.

Elnézést kérünk a hibákért.

B,7
15.o.

S e g i t s é g e t k é r ü n k

alábbi évfolyamtársaink helyes címének felderitésében, akik elköltöztek régi lakóhelyükről, vagy hiányos címüket tartjuk nyilván:

V. évesek: \Takaró - Taylor László, San Marino Ca. U.S.A.

IV.évesek: \Gáspár József, Toronto, Ont.
\Horváth Ottó, U.S.A., dolgozott Crow Zellerbach cégnél.

III. \Huszár Károly Riverside Ca. U.S.A.

II. Tresó Bertalan,
Benyovits Gyula, Vancouver, B.C.
\Komondy Gyula, Mt. Vernon, N.Y. U.S.A.
Selmeczy Görgy, Vancouver, B.C.

I. Bogyai Elemér.
\Füstös Árpád.
\Herczeg András, San Francisco, Ca. U.S.A.
\Szabó Tivadar, Ottawa.

NEGYVENÖT ÉVES TALÁLKOZÓ AZ ALMA MATERBEN.

Egyházy Jóska erdőmérnök barátunk, azelőtt csilei építési vállalkozó részletes beszámolót és fényképeket küldött Miamiből az 1981 szeptemberben Sopronban rendezett baráti találkozóról.

Az 1935-ben iratkozott és 1940-ben /vagy utána/ végzett firmák jöttek össze néhány megható és vidám napra, Hibbey Berci erdőmérnök, Dr.Aliquander Endre bányamérnök és Éles László kohómérnök rendezésében. Gazdag programuk leirása közben találkozunk Dr. Pankotay Gábor, Dr. Herpai Imre, "Zsaki-bácsi", Dr. Madas László, Csutkay Jenő, sokunk régi kedves barátja neveivel. Megkoszorúzták az Aulában elhelyezett I. Világháborus selmeci hőseink emléktábláját, végiglátogatták Sopron és környéke emlékeit és szépségeit, vidám szakestélyen énekelték régi szép nótáikat és vivták hangos tarokk csatáikat. Egyházy Jóska levetitette 125 diapozitivját csilei, venezuelai, floridai alagut-vasuti felépitmény- és bérház épitkezéseiről, valamint 50.000 holdat öntöző csatorna rendszeréről: fényesen bizonyitva a soproni erdőmérnök sokoldalu életrevalóságát még idegen világban is. Összesen, feleségestől 54 személy jött össze az emlékezetes találkozón. Mély benyomást keltett a vendégekben dr. Madas László munkája, a Pilisi Állami Parkerdőgazdaság nemzetközi elismerést nyert berendezése páratlan szervezése, turisztikai értéke láttán.

N É M E T O R S Z A G I A K M E G H I V Ó J A .

Dr. Kató Ferenc kedves firmánk, Hann.Mündeni professzor elküldte a Középeurópai Soproni Öregdiákok meghivóját 1982 májusában rendezendő bajorországi találkozójára. Dr.Wilckens Henrik Dávid emlékének szentelik a baráti összejövetelt a Rhön hegység csucsán május 28. és 31. között. Prof. Wilckens 175 éve kezdte meg Selmecbányán az erdészeti egyetemi oktatást, az akkor már nagynevü Bányászati Akadémia mellett alakult Erdészeti Tanintézetben.

Érdeklődők forduljanak Kató Ferihez; cime Im Kleinen Feld 27, D-3510. Hann. Münden /Tel. o5541/32596/.

Örömteljes találkozást kivánunk:

Üdv. az Erdésznek! Jó Szerencsét!

A Z A N Y A N Y E L V Á P O L Á S A .

Orest M. Kruhlak, a Kanadai Multikulturális Igazgatóság Elnöke mondta a közelmultban budapesti látogatása során, hogy Kanada nem a beolvadó "asszimilációt" várja bevándorlóitól, hanem a beilleszkedést, "integrálódást". Ezért nem kívánatos a nyelv és egyéb kulturális örökség feladása. Kanada müvelődésének gazdagitása a cél; a szülők nyelvének átadása a gyermekek számára az "Igazgatóság egyik fő célja."

-.-

(6) p.25

S O P R O N I E S T T O R O N T Ó B A N .

A Soproni Öregdiákok torontói csoportja november 21.-én tartotta meg hagyományos táncestélyét a Szent Péter Hallban. Ez a táncestély ma már egyik kimagasló társadalmi eseménye a torontói magyar rendezvényeknek. A nagyszámu meghivó igénylés és asztalfoglalás nem kis problémát okoztak a rendezőségnek, amit Kenediné, Király Ilonka /Tuki/ mesterien oldott meg mindenki megelégedésére.

A táncestély egyben megemlékezést is jelentett az 1956-os forradalomról. Az estély szervezője, Jagodits Feri nyitotta meg a bált, majd Dr.Roller Kálmán, az Erdészeti Főiskola volt igazgatója mondott visszatekintést az elmult 25 esztendőre . Beszédét a rendezőség felkérésére angolul mondotta el, mert a vendégek jórésze nem beszél magyarul. Sokan a feleségek közül kanadai származásuak, és a felcseperedett második soproni generáció is inkább az angolt érti. Az asztali áldást Fülöp József jezsuita atya mondotta. Fülöp József Sopronban végzett, mint geofizikus, majd Torontóban megszerezte a "Master degree"-t és, mint szaktanácsadó virágzó irodát tartott fenn. Hivatásérzése a vallási szolgálat felé erősebb volt mint a szakszeretete, ezért felhagyott polgári foglalkozásával és a papi pályára lépett.

A táncestély nagy sikerrel, jó hangulatban záródott hajnali 3 órakor. Éjfélkor a bálterem közepén a volt soproni diákok csoportot alkotva nagy lelkesedéssel énekelték a régi selmec-soproni nótákat Bilics István főrendező és nótabiró vezetésével. A torontói és környékbeli erdészek nagy számban vettek részt az estélyen és hagyományos egyetértésben mulatoztak a bányászokkal, földmérőkkel és geofizikusokkal felidézve a szép diákélet soproni emlékeit.

SOPRON ALUMNI IN TORONTO

This speech was presented in English at the annual ball of the Sopron Alumni in Toronto on November 21, 1981 by K.J. Roller, former Dean of the Sopron Forestry Faculty.

Ladies and Gentleman:

I was truly pleased when Jagodits Feri invited me on behalf of the Sopron Alumni to delivery this speech as commemoration of the exodus of the Minning Engineering Faculty of the Sopron University after the ill-fated Hungarian revolution of 1956. This year marks the 25th Anniversary of our arrival to Canada. The dramatic move which our University made from Hungary to Toronto and Vancouver during that period, was unprecedented in the history of the immigration of highly educated people, and this anniversary is commemorated in Canada from Newfoundland to British Columbia this year. Therefore, let us remember some of the events and the people who were involved in this historic event.

Among the approximately 37 thousand Hungarian refugees who came to Canada in 1956-57, there were about 100 geologist, geodesist, oil and civil engineering students who were adopted by the University of Toronto, and 200 forestry students who joined the Forestry Faculty of the University of British Columbia in Vancouver.

The majority of the Soproners who came to Toronto enrolled individually as university students and took courses in different faculties. Those who settled in Vancouver, remained together in the Sopron Division of the Forestry Faculty of U.B.C. There, in Vancouver, at first almost all instruction had been given in Hungarian. Later, when the professors and students improved their English, more and more lectures were given in English. This was a great advantage for all and it resulted in the graduation of 140 foresters with a degree of B.Sc. in forestry. However, the Torontonians were not as fortunate as the foresters in Vancouver and their life in a strange new country was not easy at first. Language was the most obvious barrier, and they also had some other problems. In 1958, the Canadian press issued several reports on the academic work and life of the students in Toronto. One report said: 'About 100 Hungarians are shacking in their shoes waiting for the annual examination results.' Students were interviewed and they said that the 60 dollar monthly allowance paid by the Government of Canada to help them at the beginning was not sufficient to continue their academic work; most of the students were broke, their clothes were wearing out, and they were discouraged.

A few years after that, the condition of the Soproners improved and the press reported again about their work in a more optimistic way, and titled articles such as these : "Refugees to Canada from Sopron revolt shine in professions; Canada reaps dividends from Sopron students; the Hungarian students who graduated so far are making an important contribution to Canada's scientific, industrial and cultural life." Let me give only a few examples which have been mentioned in the newspapers.

Several graduated and received degrees in civil, mining and oil engineering, one received a degree in geology and continued his study for a master's degree. One took oil engineering in Sopron but graduated here as a chemical engineer. So on and so on. I am not able to list all those of whom we - and you are proud of - but in 1981 we may see those remarkable young men here, among us in this ball-room and they may tell you more about their achievements.

Canada didn't seem like a "promised land" for many in the first ten years and those years were certainly the most difficult period in the life of the Soproners but the 2nd decade we may say turned out more successfully and we were happy for all we obtained after all. The past 25 years have shown how we enriched our adopted country with the ambition and talent we brought with us and developed here. We find our future in the geology, civil engineering, forest industry, oil industry, consulting services and academic communities. The Soproners' contribution to the practice of the Canadian economy is well recognized in North America. Everywhere at meetings and conventions you can meet the members of this group of unique people.

In closing, my friends, I would like to leave you with a message I have taken from a remarkable American forester poet; it became my favorite saying as a forester, after I crossed the Atlantic. These words have inspired me in all the activities of my profession:

"What do we plant whenever we plant a tree
We plant a ship that will cross the sea
We plant the mast to carry the sails
We plant the planks to withstand the gales
The keel and keelson, beam and knee
We plant a ship, when we plant a tree."

We Soproners have the tradition of our school to plant such trees which instead of a single ship, may provide an endless fleet of vessels, bringing a flourishing trade with it, the possibility of an enduring freedom to our beloved nation. We were revolutionaries in 1956 and ever after not killing but building new life for ourselves, to our native country and to our new homeland. With God's help, and with work and faith, I know we have done and will do these things in the future with our children, grandchildren and all who are faithful to our traditions. The years to come may bring more successes to them. Thank you friends for the opportunity to say this. May God bless each and every one of you. That is the message we are bringing and must continue to bring to everybody who knows what "S O P R O N' means.

* * * * *

25 Years In Canada

Forestaff Jan. 1982

Sopron: Looking Back

January 8, 1982 marks the 25th anniversary of the arrival in Canada of the forestry faculty and students of Sopron University, in the wake of the ill-fated Hungarian revolution. It's an occasion for remembering...

"The first logging sites were shocking to see. It was also difficult to acclimatize to a free economic society. New language, new customs, new forestry — the prospect of adjustment was almost overwhelming."
— Laszlo Adamovich and Oszkar Sziklai in *Foresters in Exile*.

But the students and faculty from the Forest Engineering University of Sopron, who fled the reprisals that followed in the wake of the 1956 Hungarian uprising, have adjusted to Canadian life — and very well.

Twenty-five years after accepting an invitation from the Canadian government and the University of British Columbia, the Hungarian foresters have cut out a place for themselves in the Canadian forests.

"At last count there were 23 graduates of Sopron working in the B.C. Forests Ministry," says Julius Juhasz, director of Timber Management Branch and one of the first students to graduate after the school was transplanted to UBC. Others are scattered throughout universities, government and private industry in B.C., the rest of Canada and the United States.

It's a success story with bitter roots.

In early November, 1956, when it became clear that it would be futile to resist Soviet forces pouring into Hungary, 359 Sopron students and teachers walked three miles to the border and across the minefields into exile in Austria.

"Our original thought was not to leave for good," Juhasz recalls. "We were just going for a few days to reorganize and fight our way back in."

That option quickly faded and they were confronted by a range of unsettling choices: return to an uncertain future in Hungary, or respond to invitations from various countries, extended as a result of inquiries that Sopron's Dean Kalman Roller had sent around the world.

Of those who left Hungary that November, 67 decided to return to Sopron, 78 went to other European countries and 214 came to Canada. They arrived in Powell River in February, 1957 after short stops in St. John, N.B. and Abbotsford.

One of the first shocks the new arrivals encountered was the realization that they would have to cover their own expenses.

Education was state-subsidized in Hungary and the Sopron students found it interesting, even annoying, to learn that in Canada the university student must make his own way.

H. Foley, president of the Powell River Company, provided the students with jobs. The B.C. Department of Education laid on English lessons and the UBC faculty gave weekly lectures on Canadian forestry practices and history.

In September, 1957 after a summer of hard work, the Sopron students and faculty moved to Vancouver where they became a unique division of the UBC Faculty of Forestry.

Looking back on the experience, Juhasz recalls the numerous adjustments made, "but in the long term there proved to be many more similarities than differences. Forestry, like any applied science, is a universal language."

The Sopron Forestry Faculty of UBC was disbanded after graduating its last class in 1961, but every year the alumni stage a reunion in Vancouver.

This year, to mark the 25th anniversary, the Ministry of Forests joins with the Association of B.C. Professional Foresters, the Vancouver section Canadian Institute of Forestry and others to honor Sopron alumni at a dinner in Vancouver Jan. 10.

Sponsored by:

Association of B.C. Professional Foresters

Assisted by:

- B.C. Forest Products Ltd.
- Canadian Institute of Forestry
- Crown Zellerbach Canada Limited
- Industrial Forestry Service Ltd.
- Laszlo Jozsa
- MacMillan, Bloedel Ltd.
- Ministry of Forests
- Reid, Collins and Associates Limited
- The Pas Lumber Ltd.
- T.M. Thompson and Associates Ltd.
- Woodlands Resource Service Ltd.
- Western Forest Products Ltd.

PROGRAM

Chairman	. Jack Toovey
Invocation & Blessing	. Most Rev. James Carney
Toast to the Queen	. Stephen Szasz

The Sopron Story

. Austrian Period	. Kalman Roller
	. Senator Ray Perrault
	. Geoff Andrews
	. Andras Szalkai
. Arrival & Settlement in B.C.	. Bruce Devitt
	. Vincent Forbes
	. Carl Highsted
	. Ferenc Pendl
. University Years	. Harry Smith
	. Laszlo Adamovich
. Contribution to Forestry	. Hon. Tom Waterland
Closing Remarks	. Tibor Jando
"Hymnusz" and "O Canada"	. Jozsef Takacs

SOPRON 25th ANNIVERSARY DINNER

MENU

Hungarian/Canadian Buffet

PLACE & DATE

U.B.C. Graduate Student Centre

January 11, 1982

Vancouver Sun Jan. 11/1982

Foresters recall flight from Hungary 25 years ago

By PETER TRASK

Tanks in the streets of Poland have a special significance for more than 200 University of British Columbia graduates holding their 25th anniversary dinner tonight at the UBC Graduate Student Centre.

They are former members of the Sopron division of the UBC forest faculty, named after the university from which they fled to freedom in the winter of 1957 as Soviet tanks rumbled into Hungary.

As the tanks neared the outskirts of their small university town, the students and teachers had to make a decision: Surrender to the powerful military regime or seek freedom abroad.

Most chose to make a dash to the Austrian border where they remained a few weeks before Canada opened its doors to them and the entire group was transplanted in Vancouver.

The young foresters came at the invitation of Dr. Norman MacKenzie, then president of UBC, to continue their studies as a unit.

Under their own rector, Dr. Kalman Roller, they became the Sopron division of the UBC forestry faculty and in 1958, 13 months after their arrival, graduated their first class.

In 1961 the last of these refugee students graduated and the Sopron division passed into history.

More than half of the former students are still in this province practising forestry, and many have attained significant positions in industry, government and education throughout Canada and the U.S.

Oszkar Sziklai, a 32-year-old assistant professor at Sopron University in 1956, now is a professor of forest genetics at UBC.

In an interview, Sziklai said that while he had felt a great deal of anxiety when he first arrived in the West, he had never regretted his decision to leave his homeland.

"We are very proud of our achievements here and we are very grateful to Canada for providing the opportunities that made those achievements possible," he said.

Since the mid-'60s, Sziklai has returned to Hungary numerous times and has given several university lectures there. Last year he published a book in Budapest on forest genetics which he co-authored with a friend still at Sopron.

Asked about his decision to flee to the West in 1956, Sziklai said it had been impossible for the ill-equipped Hungarians to stop the 2,000-tank Soviet army.

OSZKAR SZIKLAI
. . . never regretted coming here

TONY KOZAK
. . . "we were fighting Russians"

When they saw the Russians approaching down the only road to Sopron, the faculty and staff made their way to the Austrian border, only about eight kilometres away.

During the short-lived uprising, Radio Free Europe had been promising arms and ammunition for the Hungarian freedom fighters, he said.

The radio station had been telling the Hungarians they would be given help if they would begin resisting from within the country, he said.

It came as a considerable shock to the freedom fighters to find that the western countries were not prepared to give military assistance to Hungary in its bid to oust the Russians.

"We gave up everything, only to find we had been given false hopes, false promises by the other side," he said. It was hard to visualize at first that there would be no assistance from the western world. But we know it now. We know the western world's track record very well."

He said history is repeating itself today in Poland with the introduction of martial law there.

"It was repeated in Czechoslovakia, repeated in Vietnam, repeated in Cambodia and now repeated again in Poland," he said.

Sziklai said he believes it is unlikely the situation in Poland will deteriorate to a point where there is an armed confrontation with the Russians.

"It is quite obvious that fighting is futile if the western world is not going to assist — and they are not going to assist," he said. The Poles, like the people in Hungary, learn the lesson very quickly. Like all people they have a short life and they want to live that short life as pleasantly as possible."

Tony Kozak, associate dean of forestry at UBC, was a 20-year-old student when he fled from Hungary in 1956.

Recalling the days of the Hungarian revolution, he said the forestry students were determined to resist the Russians. They had obtained guns and cannons from the Hungarian army and set them up on the only road into Sopron.

But someone had sabotaged the guns by removing the firing pins. With the Soviet tanks only 10 kilometres away, the students and faculty fled across the nearby border into Austria.

The school quickly regrouped in Austria and then set about finding a university that would take them.

Offers came from Sweden, West Germany, the U.S. and Canada, and the Sopron group chose Canada because its offer was the most generous and because B.C.'s forests were massive compared to those in Europe.

—Sun file photo

SOPRON STUDENTS MARCH . . . commemoration of 1956 revolution at UBC in 1959

For a while, the refugees were housed in an unused forest camp at Powell River before they moved to UBC in September, 1957.

Kozak says it is difficult to compare the situation in Poland today to that in Hungary 25 years ago.

"We had been brought up in a totally different system to that experienced by the young people in Poland," he said. "And we were fighting the Russian army — not the Hungarian army — whereas the Russians are not directly involved in Poland as far as we know."

Tibor Jando was a 24-year-old, third-year forestry student when he fled Hungary in 1956. After completing his bachelor of science degree at UBC, he joined MacMillan-Bloedel and worked his way up to his present position as manager of the company's huge Sproat Lake logging division, which has a work force of about 450.

Jando, now married with two sons and a daughter, said he has never regretted his decision to leave his homeland. "It was a hopeless situation there at that time."

"When I came to Canada I decided I was determined to make my life and career here." Since 1964, he said, he has been back to Hungary six or seven times to visit relatives and friends still living there, and his mother has visited him here.

He said that as he sees it, the only difference between Hungary in 1956 and the current situation in Poland is that the Soviet army moved directly into Hungary while they have acted indirectly in Poland through the use of the Polish army.

B.C. Forest Products executive Jack Toovey was a forestry student at UBC when the Hungarians arrived.

He said the Hungarians were often envied by other students because of their spirit and because they had a distinct identity.

"They had a forestry culture and tradition that so far foresters in Canada have not achieved," Toovey said. "This was because many of the Hungarians were third- and fourth-generation foresters, while Canada still only has a few second-generation foresters."

Toovey said that like most people who have suffered some form of persecution, "it intensified their cause and intensified their ability to appreciate the democratic system, while nurturing the traditions they had left."

"As students, they were perhaps more Hungarian than when they were in Hungary. But 25 years later you don't think of them as Hungarians so much as fellow-professionals."

A10★★★ THE PROVINCE, Friday, January 15, 1982

Joy Metcalfe

In 1956, during the bleak days of the Hungarian revolution, the entire faculty of forestry at the University of Sopron, led by **Dean Kalman Roller**, crossed the border to Austria and freedom. Through the efforts of forest giants **Harold** and **M.J. Foley, Dr. Norman MacKenzie** — then president of the University of B.C. — and Liberals **Jack Pickersgill** and **Jimmy Sinclair**, the Sopron group was brought to Vancouver in a lightning-fast move by the Canadian government.

This week, to mark their 25th anniversary in Canada, a dinner was held in their honor at the UBC Graduate Centre, with **Archbishop Carney** giving the invocation.

While the evening was filled with stories of heroism, sacrifice, determination and nostalgia, it was not without humor. **Frank Pendl**, now a research officer with the ministry of forests, recounted absorbing like a sponge as much English as possible from loggers working at a camp in Powell River. With his first pay cheque he hurried to purchase a Canadian/Hungarian dictionary and was dumbfounded to discover that none of the words he'd painstakingly memorized existed in the dictionary.

Frank also recalled an embarrassing incident while boarding with a family in Powell River. Taking every opportunity to improve his language skills, he listened intently to how the family chatted at the dinner table, how they talked on the telephone and how they greeted different people.

One day when Frank was home alone, a salesman came to the door. Frank, who knew exactly what the lady of the house said to salesmen when they came to her door, decided to answer the knock and try out his new language. Swinging the door wide he announced, "I am sorry. My husband is not at home now. You will have to come back later."

ALL SMILES at the Old Soproners' banquet are Frank Pendl, Research Officer in Vancouver, and (background) Lehel Porpaczy of Valuation Branch in Victoria. It was an evening of nostalgia and laughter for the hundreds attending. John Thomson photo

Plaque Honors Old Soproners

Wisely refraining from attempting to speak Hungarian, Forests Minister Tom Waterland congratulated Sopron University grads for their enormous contribution to the science and practice of forestry in this country over the past quarter century.

The occasion was a gala dinner at the University of B.C., commemorating the arrival in Canada 25 years ago of the Sopron faculty and students, in the wake of the ill-fated Hungarian uprising.

The Sopron Forestry Faculty at UBC turned out 141 graduates before closing its doors in 1961. "It is a particular source of satisfaction that, despite attractions elsewhere, the vast majority of Sopron grads have chosen to stay in British Columbia," Waterland said. Twenty-three of them work in the Forest Service.

As a memento of the anniversary, the minister presented all Old Soproners with small plaques engraved with the Forest Service Oval and the Sopron crest.

February 1982

Forestaff

Published monthly by the Information Services Branch, Ministry of Forests, 1450 Government Street, Victoria, British Columbia. V8W 3E7.

Telephone: 387-5985
Editor: Jake Banky

18

UTOLSÓ FELHIVÁS AZ EMLÉKKÖNYVI ADATOK BEKÜLDÉSÉRE

HATÁRIDŐ: MÁRCIUS 15, 1982.

Kedves Kollegak!

Eddig a hallgatóságnak és a címlistánkon szerepelő kollégák 50 százaléka vette magának a fáradtságot, hogy kiküldött körleveleinkre vagy kérdőívünkre válaszoljanak. Azoktól,akik még nem küldtek választ, mindenféle kifogást és kritikát hallottunk idáig - nem mindig épitő kritikát, sokszor neurotikus túlkapásokat és képzelődéseket, melyekből már régen ki kellett volna nőni ilyen szabad országban. Mások arra hivatkoznak direkt konfrontáció alkalmából, hogy a küldeményeket nem kapták kézhez, vagy éppen exkuzálják magukat hanyagságukért igérve, hogy a legközelebbi alkalom adtán beküldik a szükséges adatokat. Általában semleges tárgykörökkel kapcsolatos kérdőivekre 25-30 %-os választ várnak. Mi nem sokkal szárnyaltuk ezen átlag eredményeket túl,noha elvártuk volna, hogy a tagság komolyabban vegye az ügyet. Nyilván való, itt sokkal komolyabb dologról van szó!

Bármi legyen az oka, hogy a beküldött válaszok száma alig haladja meg az átlagot, az eddigi eredmények arra útalnak, hogy sokan még mindig nem fogták fel a teljes jelentőséget az Emlékkönyvvel kapcsolatos munkának és nem ismerik fel, hogy e könyv irásában ily csekély részben történő részvételük nem egy jog, amit bármi okból is visszautasíthatnak, hanem egyenesen kötelességük! Azoknak a részére, akiknek a a kérdőiv részletei és személyes kérdései jogaikba,vagy személyi szabadságukba való beavatkozást jelentenek és ezért protestálnak ellene, meg volt adva a lehetőség, hogy személyi adataikat, önéletrajzukat, pályafutásuk leirását saját szavaikkal olyan részletességgel adjak meg, amint azt jónak látták. Ugyancsak meg volt adva annak a lehetősége, hogy a kérdőiv személyes részét, melyet néhányan túlságosan intruzivnak gondoltak,névtelenül küldhessék be, mivel ezen adatok kiértékelése mindenképpen olyan formában fog történni, hogy az senkire ne legyen káros hatással. Ilyen formában az adatok mindenképpen névtelenül kerülnek bele a csoport statisztikájába. Mégis nem közömbös, hogy e statisztika az egész tagság részvételével, vagy csak egy hányadának életfelfogását, tapasztalatait, és érvényesülését tükrözi.

A szerkesztőség fontosnak tartja, hogy az Emlékkönyvben olyan számadást adjon az Erdőmérnöki Főiskola külföldön élő és végzett hallgatóiról, azok működéséről és eredményeiről, amely nemcsak az amúgy is segiteni és együttmüködésre kész hallgatóságon alapul, hanem a teljes tagság bevonásával jön létre. AZ EMLÉKKÖNYVBEN MINDENHOGYAN MINDEN KÜLFÖLDÖN ÉLÖ ERDŐMÉRNÖK, AKIKRŐL TUDOMÁSUNK VAN, SZEREPELNI FOG, mert az alapadatok rendelkezésünkre állnak. A kérdés csak az, hogy a rendelkezésre álló adatok élethüen tüntetik-e fel az illetővel kapcsolatos valoságos helyzetet. Azok részére,

akiknek eddig nem volt alkalmuk az Emlékkönyv jelentőségét önmagukban felmérni és tisztázni, vagy nem volt idejük a kérdéssel behatóbban foglalkozni és néhány ugyancsak tájékozatlan kollégájuk vélemenye alapján ítélték el a könyv jövőbeni fontosságát, a szerkesztőség az alábbi meggondolásokat kívánja a figyelmükbe ajánlani:

A világ történelemben ritkán fordul az elő, hogy egy egyetem politikai, gazdasági vagy személyi okokból egy másik országba költözzön. A mi Alma Materünkkel ez immár másodszor fordult elő. Ugyancsak ritkán fordul elő, hogy az átköltözködéssel kapcsolatos események okát és alapjait a csoport maga irja meg az esetleges torzitások elkerülése végett. Az első (Selmec) átköltözésről nem sok irásos emlék áll rendelkezésre, minden- 1920
esetre az adatok jelenleg nem hozzáférhetők teljes egészükben. Ha a Soproni Divizió 1956 kijövetelének háttere és okai megis 1956
iródtak odahaza (amit tudomásunk szerint eddig óvatosan kerültek az illetékes hatalmak), azok nem valószínű, hogy a kinntélő tagság okait és érdekeit szolgálnák. E tekintetben Cinke és Cilike 1970-es kiadású számadása alapjaiban lefektette a kijövetellel kapcsolatos történelmi hátteret és eseményeket, élethűen adja vissza a kijövetel előtti és azt követő főleg történelmi eseményeket. E munkájukban visszatükrözik azokat az erőket, melyek elkerülhetetlenül a Főiskola diákjainak csaknem kétharmadát és az akkor állandó tanári karnak csaknem felét külföldre vetette és a Soproni Divizió Vancouverben való felállítását eredményezte. Ezen adatoknak idegenek által, a csaporttól független időbeni feldolgozása, vagyis összegyűjtése alkalmat adhatott egyeseknek arra, hogy hivatalos vagy nem hivatalos módon a csoport egyöntetű ellenállását és az azt követő kivándorlását, kezdeti nehézségeit, későbbi eredményeit félremagyarázza ill. alájátsza.

Azzal tökéletesen tisztában kell lennünk, hogy a kor időleges történelmi jelenségei között a csoport Sopronból való távozása *per se* nem sokat jelentett; nagyobb érdekek forogtak kockán, mint a maroknyi magyar diák és tanári karának sorsa. Ennek ellenére a kanadai kormány felfigyelése és segítőkészsége, bármennyire is személyi érdekeknek engedve, komoly történelmi jelenség volt, amelyet a politikai helyzet súlyossága egyéb területeken nem engedett érvényre jutni. Mindenesetre a jelenségnek sokkal nagyobb fontossága volt a Soproni Erdőmérnöki Főiskola történetében, mivel a tanárok és diákok egyöntetü kivándorlása egy történelmi világszemlélet tradicióit folytatta, a Főiskola tagjainak abban való elszántságát és hitét tükrözte, immáron harmadszor fennállásának rövid 250 éve multán. E tekintetben igen nagy fonotossága van az 1970-ben Adamovich/Sziklai tollából megjelent FORESTERS IN EXILE korhü adat és történelmi kiadványának, mivel ezzel a múlt és a kanadai eredmények első fejezetét részletesen dokumentálták. A további munkánk és annak sikeres befejezése, felmérhetetlen jelentőségü a Főiskola történetének kiegészítésében. A Soproni Divizió története, A Soproni Erdőmérnöki Főiskola története a hallgatók Vancouverben való végzésével,

a Divizió fizikai megszünésével nem ért véget 1961-62-ben. Mint az az 1982 január 11-i Canadai Erdészeti Egyesület Vancouveri Csoportjának diszvacsoráján elhangzott beszédekből is kitűnik, a maroknyi szakembernek a kanadai erdészet fejlődésében, bár direkt számokkal nem kifejezhető, szakmai és morális hatásában nyer elismerést. Ugyanezen hatás valószinűleg más országban, ahol a hallgatóságnak csak egy kis töredéke keresett menedéket, közel sem ismerhető fel olyan erővel, mint éppen British Columbiában. Az Emlékkönyvnek igen jelentős fontossága van e számszerű hatás alapjainak felbecsülésében, a bázis kibővitésében és annak ismertetésében és dokumentálásában. A kanadai kormány és a Koerner Foundation adományai (eddig mintegy $ 17 000) éppen ennek a tevékenységnek a fontosságát igazolják. Éppen e könyvnek lapjain keresztül remélhetjük, hogy a Főiskola rövid müködésének emléke tovább fog élni a kanadai etnikus társadalom, az erdészet történelmében.

Tehát az Emlékkönyvnek nem az a célja, eltérőleg a sok rövidlátó kritikától, hogy a végzett hallgatók öntömjénezésével foglalkozzon (erre valóben nem volna szükség hisz mindenkit tudása szerint jutalmaznak a munkahelyén), hanem az a feladata, hogy az elmúlt negyedévszázad Soproni Főiskola történelmét a legmesszebbmenőkig dokumentálja és a rendelkezésre álló adatokat összefoglalja. E dokumentációban minden külföldön élő magyar erdész kollégánknak helyet kivánunk adni mert mi mind bele tartozunk ebbe a közösségbe; nemcsak azok, akik ennek az értelmét fel tudták elejétől mérni, hanem azok is, akiknek az új otthon felmérhetetlen szabadsága és lehetőségei megváltoztatták életfelfogásukat és elhomályosította magyarságuk és hovatartozásuk nyilvánvalóságát. A Főiskola és Alma Materünk erejét és vitalitását mi sem bizonyitja jobban, hogy több mint 80 százaléka a kijött hallgatóságnak és szakembereknek ma is az erdészetben van elhelyezve, holott más területeken sokkal könnyebb érvényesülést biztosithattak volna maguknak. Erdészek maradtunk, ha nemis olyan tudatos tradicióval, mint az otthon fejlődött volna ki bennünk, de vérünkben maradt az erdőnek a Főiskolán belénk oltott szeretete, a természet tisztelete. S mindezt a tudatos és dedikált soproni képesitésnek köszönhetjük. Nehéz lenne elképzelni, hogy ilyen célkitűzések figyelembevételével, valaki is akadjon, aki ebben a számadásban ne kivánna résztvenni. E számadás továbbá direkt válasz lesz azok részére, akik a soproni csoportot kalandvággyal és hazaárulással vádolták a múltban.

Ha netalán felhívóleveleink vagy kerdőívünk veszendőbe ment volna, új példányokkal szolgálhatok, ha telefonon (604-228-2139), telexen (UBC PURCH 04-51233) vagy bármely más formában érintkezésbe lépsz velem. Ez úton kivánjuk tagságunk és kollégáink azon részét, akik az eddigi felhivásoknak nem tettek eleget, arra ösztökélni, hogy a kötelességüknek mielőbb, de legkésőbb március 15-ig tegyenek eleget.

ÜDV AZ ERDÉSZNEK!

Kupak

László Pászner (Kupak)
a Szerkesztőség
nevében

Sajnos ezen a napon postáztuk a lapot!

Örmes Tanuló 1957-61 körött

Évesek	Tan. évek	Tanulm. évek: UBC évek* 1957-61	Sop.	Σ	UBC-Sop.: kezdett	végzett
V.	1952-58	1	4	5	28	27+1 □ N2
IV.	1953-59	2	3	5	38	37
III.	1954-59	2	2	4	41	33 ϕ
II.	1955-60	3	1	4	42	20
I.	1956-61	4	–	4	48	23
			(beiratkoztak 1956 IX.)		197	140 □ +1 Német Z +1 Pálffy C

(*1956-57 tanév menekülés, letelepülés, tanítás nélkül)

(□ Svédországból jött Pálffy Csaba nálunk fejezte be 1 év alatt, régebben Sopronban megszakított tanulmányait)

(ϕ Héjja Anna átment végezni az angol erd. fak.-ra pár év késéssel)

142